

1987 நவம்பர் 18]

ஐந்தாவது (எட்டாவது சட்டமன்றப் பேரவை) அறிக்கை.

அறிக்கையை அச்சிட்டு வழங்குவதற்கு தேவையான அவகாசம் இல்லாத காரணத்தால் ஐந்து நகல்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் பார்வைக்காக சட்டமன்ற நூலகத்தில் வைக்கப்பெற்றுள்ளன. அறிக்கை அச்சிடப்பெற்ற பின்னால் அச்சிடப்பெற்ற பிரதிகள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படும்.

(ஈ) மனுக்கள் குழு.

மாண்புமிகு திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் (பேரவைத் துணைத் தலைவர்): மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மனுக்கள் குழுவின் கீழ்க்காணும் அறிக்கைகளை குழுவின் தலைவராகிய நான் இந்தப் பேரவைக்கு அளிக்கின்றேன்:

(i) நான்காவது அறிக்கை;

(ii) ஐந்தாவது அறிக்கை.

(உ) பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள் குழு.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள் குழுவின் கீழ்க்காணும் அறிக்கையை குழுவின் தலைவராகிய நான் இந்தப் பேரவைக்கு அளிக்கின்றேன்:

நான்காவது அறிக்கை.

6. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) நிதி ஒதுக்க (எண் 3) சட்ட முன்வடிவு, 1987.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“தமிழ்நாடு 1987 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 3) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 55/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

* 16—11—1987 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

[1987 நவம்பர் 18]

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அடுத்து இருக்கின்ற இரண்டு சட்ட முன்வடிவுகளும் நிதி ஒதுக்கம் பற்றியவைதான்; அவற்றின் எண்கள்தான் மாறியிருக்கின்றன. ஆகவே, அவற்றையும் சேர்த்து, மோத்திராக விவாதிக்க அனுமதிக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மூன்று பீடங்களையும் சேர்த்து விவாதித்துவிட்டு, நிறைவேற்றும்போது தனித்தனியாக நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: தலைவரவர்களே, 1987 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க சட்ட முன்வடிவுகளை நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த சட்ட முன்வடிவுகளிலே எல்லாத் துறைகளுக்கும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட தொகை முறையாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பது இந்த நிதி ஒதுக்க மசோதாக்களின் தோக்கம். எனவே தங்களுடைய அனுமதியோடு ஏற்கெனவே நிதி ஒதுக்க சட்டங்கள் மூலம் பல்வேறு துறைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் எப்படி சரியாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி மேலும் தவறுகள் வராமல் இருப்பதற்கு இந்த அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்கிற உரிமை எதிர்க்கட்சிகளுக்கு உண்டு. அந்த அடிப்படையிலே உங்கள் மூலம் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் நாவலர் அவர்களின் கவனத்திற்கு சில விவரங்களைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

*

*

*

மாண்புமிகு திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: (பேரவைத் துணைத் தலைவர்): மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். ஆடிட்டர் ஜெனரல் ரிப்போர்ட் என்பது பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியின் விவாதத்திற்கு உட்பட்டது. அதை அடிப்படையாக வைத்து குற்றஞ்சாட்டு சொல்வது சரியா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: தலைவரவர்களே, கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக இந்த சபையிலே வைக்கப்பட்ட ஆடிட்டர் ஜெனரல் ரிப்போர்ட் சம்பந்தமாக அரசாங்கம் பதில் சொல்லாத காரணத்தாலும் ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் பதில் வரவில்லை என்ற

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

1987 நவம்பர் 18] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

குறிப்பு இருப்பதாலும் அவையில் வைக்கப்பட்ட ஆடிட் ரிப்போர்ட் இந்த அவையினுடைய சொத்து என்பதாலும் அதன் மீது அரசாங்கத்திடம் சில கேள்விகள் கேட்க மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-50)

மாண்புமிகு திரு. வே. சந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் (பேரவைத் துணைத் தலைவர்): மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவையிலே வைக்கப்படுகிற தாள்களின் மீதும் விவாதம் என்றாலும்கூட விதி 31-ன் கீழ் நோட்டீஸ் கொடுத்துத்தான் அனுரூபி பெற வேண்டும். மேலும் அதைத் தவிர அரசு பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிற வாய்ப்பு பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியிலே இருக்கிற எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்த்தவர்களுக்கும் இருக்கிறது. ஆப் போதுதான் தெளிவான விளக்கத்தைப் பெற முடியும். எனவே இந்த நிலையில் இங்கே ஒரு குற்றச்சாட்டாகச் சொல்வது முறையா என்பதற்காகத்தான் தங்கள் தீர்ப்பை நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதை பி.எ.சி.-யிலே விவாதிக்கலாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் பேரவைத் தலைவரவர்களே, தங்களைப் பார்த்து நான் பணிவோடு கேட்டுச் கொள்கிறேன். சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் இதுவரையில் 10 ஆண்டுகாலத்தில் நாம் தொடர்ந்து ஆடிட் ரிப்போர்ட் அடிப்படையில் எல்லாத் தரப்பிலும் பேசி இருக்கிறோம். ஆனால் புதியதாக ஒரு உரிமை பறிக்கப்படுகிறது. இன்னொன்றையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆடிட் ரிப்போர்ட் என்ற வார்த்தையை எடுத்து விடுங்கள். ஆடிட் ரிப்போர்ட்டிலே இருந்து சொல்கிறேன் என்ற அந்த வாசகத்தை எடுத்துவிட்டு இப்போது நான் சில விளக்கங்களை அரசாபரிருந்து கேட்கிறேன். * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் * * இதுபற்றி பி.எ.சியிலே வந்தால் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அழைத்து விசாரிக்க முடியும். இப்போது அமைச்சரிடத்திலே அந்த விவகாரங்கள் எல்லாம் கையிலே இருக்காது. * *

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

[1987 நவம்பர் 18]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, பதில் சொல்ல வேண்டியவர்கள் அமைச்சர்கள். எங்களுக்குக் காலம் இல்லை, எனவே விசாரித்துச் சொல்கிறோம் என்பது வேறு விவகாரம். ஆனால் அதிகாரிகள்தான் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டவர்கள். எனவே கமிட்டியிலே கேட்டுக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால் சட்டசபை கூட்டப்பட வேண்டிய அவசியமே . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கமிட்டியிலே சம்பந்தப் பட்ட அதிகாரிகளை அழைத்து * * * என்பதை விசாரிக்கலாம். இப்போது கேட்டால் பதில் வராது. எனவே மி.ஜ.சியிலே எழுப்பி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அழைத்து விசாரிக்கலாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே. கமிட்டியிலே விசாரிப்பது கமிட்டிப்போடு போய்விடும். சபைக்கு வந்ததற்குப் பிறகு அரசாங்கம் பதில் சொல்ல முயற்சிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் சொல்கிற விளக்கமும் எனக்குப் புரிகிறது. அதிகாரிகள் உதவி இருந்தால்தான் அமைச்சர் பதில் சொல்ல முடியும். அதற்கான குறிப்புகள் இல்லை என்று சொன்னால் இங்கே பேசப்படுவதன் மூலம் அந்த குறிப்புக்களை எழுதி வைத்துக்கொண்டு அதற்கான பதில்களை உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பி வைத்தாலும் சரி, அல்லது சபை யிலேயே வைத்தாலும் சரி, அறிக்கை மூலம் வைத்தாலும் சரி நாங்கள் அதை வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறோம். This is the proper forum to raise our questions.

ஆகவேதான் இங்கே எழுப்புகிறேன். எனவே தகவல்களை அதிகாரிகள் மூலம் பெற்று அரசாங்கம் பதில் சொல்லட்டும். இன்னொன்றையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் எழுதித் தராமல் அவராகவே இங்கே சொன்ன அந்தக் குற்றச்சாட்டை சபைக் குறிப்பிலேயிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 நவம்பர் 18] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

** சொல்லியிருக்கிறார். அதை நீக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பி. ஏ. சியிலே எழுப்ப வேண்டுமென்று சொன்னேன். ஆகவே அது அவைக் குறிப்பிலே இருக்கத் தேவையில்லை. மீண்டும் பி. ஏ. சி. யிலே முடிவெடுத்த பிறகு அவையிலே அது வைக்கப்படும். அப்போது இதுபற்றி விவாதித்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே இன்றைக்குத் தேவையில்லை. அதனை நீக்கும்படி நான் உத்தர விடுகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது ஜனநாயக உரிமையைப் பறிக்கிற ஒன்று. நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆடிட் ரிப்போர்ட்டிலே உள்ளதை *

* * * இதோ ஆடிட் ரிப்போர்ட். நான் கேட்கிறேன். இந்த ரிப்போர்ட்டைப் பற்றி சபையிலே பேசலாமா? பேசக் கூடாதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆடிட் ரிப்போர்ட்டிலே குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்பட்டிருக்கலாம். அதற்குப் பதில் வரவில்லை என்று சொல்லியிருக்கக் கூடும். ஆனால் ஆடிட் ரிப்போர்ட்டிலே ** என்றோ இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இல்லாததைக் குறிப்பிட்டுக் குற்றம் சாட்டுகிறார். அது முறையல்ல. அப்படிப் பேசித் தான் தீர வேண்டும் என்று சொன்னால் அதேபோல் பதில்தான் திரும்ப வரும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். **

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதி 191.

If an Appropriation Bill is in pursuance of a supplementary grant in respect of an existing service the discussion shall be confined to the items constituting the same and no discussion shall be raised on the original grant nor the policy underlying it save in so far as it may be necessary to explain or illustrate a particular item under discussion. அது இகிலே வரவில்லை. இந்த ஆடிட் ரிப்போர்ட் இதிலே வரவில்லை. விதி 191-ல் வரவில்லை.

(**) மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

[பேரவைத் தலைவர்] [1987 நவம்பர் 18]

நடைமுறையில் இருக்கும் ஓர் பணிக்கான துணை மானியக் கோரிக்கை ஒன்றின் தொடர்பான ஒரு நிதி ஒதுக்க சட்ட முன்வடிவாயின், விவாதம் அதற்குள் அடங்கிய இனங்கள் பற்றியதாக மட்டும் இருத்தல் வேண்டும். ஆகவே இது அதில் வரவில்லை. மேலும் விவரத்தில் உள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தை விளக்குவதற்கு அல்லது எடுத்துக் காட்டுவதற்கு அவசியமாக இருந்தால் அன்றி மூல மானியம் அல்லது அதிலே ஒட்டிய கொள்கை பற்றிய விவாதம் எதுவும் எழுப்புதல் கூடாது, என்பது விதி 191. ஆகவே இதிலே வரவில்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்பிரோப்பிரியேஷன் என்ற ஹெட்ஸ்-லை எடுத்து நீங்கள் பார்ப்பீர்களேயானால் * * ஒவ்வொரு துறைக்கும் கல்வி, விவசாயம், மின் வளம், நிதித்துறை என்று பல்வேறு துறைகளுக்கும் ஹெட்ஸ்கள் இருக்கின்றன. சில ஹெட்ஸ்களிலே ஒதுக்கீடு உண்டு. சில ஹெட்ஸ்களிலே ஏற்கெனவே ஒதுக்கீடு உண்டு. ஏற்கெனவே ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டதை தொடர்ந்து தான் புதிய ஒதுக்கீடும், சரண்டரும் இருக்கின்றன. இவையெல்லாம் அப்பிரோப்பிரியேஷன் சம்பந்தப்பட்டதுதான். அதனுடைய தொடர்புடையதுதான். அந்த அடிப்படையில்தான் தான் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது விவாதிப்பது பிரசன்ட். அப்பிரோப்பிரியேஷன் மேலே நடைபெறுகிறது.

This is for the present appropriation for the current year. You are referring to past appropriation.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களை நான் கேட்பது எல்லாம், இந்த அப்பிரோப்பிரியேஷனுக்கும், போன அப்பிரோப்பிரியேஷனுக்கு ஏற்பட்ட கதி மாதிரி ஏற்பட்டு விடக்கூடாது. ** இதிலே அது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்போது அப்பிரோப்பிரியேஷன் பண்ணுவது மிஸ்-அப்பிரோப்பிரியேஷன் என்று ஆகிவிடக் கூடாது * * எனவே தான் கடந்த கால உதாரணங்களைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன

1987 நவம்பர் 18] [பேரவைத் தலைவர்]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மிஸ்-அப்பிரோப்பிரியேஷன் என்ற வார்த்தை கூட இங்கே வராது. Misappropriation means taking of money for one's own use. ஆகவே இதை எடுத்துக் கொள்வது தனி மனிதனுக்கு. That word will not apply in the case of the Government.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய நேரம் போகிறது. * * *

ஆகையினால் உங்களிடத்திலே கேட்கிறேன். 10 வருஷமாக இங்கே பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். நான் பேசுவது இரெல வண்ட் என்று சொன்னால், நீங்கள் அதை அவைக்குறிப்பிலே யிருந்து நீக்குவது பற்றி எனக்கு கவலை இல்லை. ஆகவே உங்களைக் கேட்கிறேன். ஆடிட் ரிப்போர்ட் என்பதை சட்ட சபையிலே சுட்டிக் காட்டிக் கபடாதா? ஏற்கனவே அப்பிரோப் பிரியேட் பண்ணியது என்ன ஆனது என்று சபையிலே சேட்கக் கூடாதா? இன்னும் சொல்லப் போனால், இதுதான் சட்ட சபையின் விதிகளா இல்லையா என்பதை, ஏற்கெனவே நீங்கள் நீக்கி விட்ட காரணத்தினாலே நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வேடசந்தார் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் (பேரவைத் துணைத் தலைவர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆடிட் ரிப்போர்ட்டிலே, இந்த கணக்குகளை கொடுக்க வில்லை; இதற்கான தஸ்தாவேஜுகளை அதிகாரிகள் கொடுக்க வில்லை என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைக் கொடுத்தார்களா கொடுக்கவில்லையா, இன்னும் கொடுக்கிற வாப்பு இருக்கிறதா என்று நிர்ப்பந்திக்கிற முழு உரிமையும் பொதுக் கணக்குக் குழு பெற்றிருக்கிறது. ** என்று அவரே ஒரு கன்குளஷனுக்கு வருவது, பொதுக் கணக்குக் குழுவினுடைய உரிமைகளை பறிக்கிற வகையில் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பற்றி உங்களிடம் ஒரு தீர்ப்பை எதிர்பார்த்துக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது ஒதுக்கியிருக்கிற கரண்ட் ஒதுக்கீடுகளைப் பற்றி விவாதிப்பதற்காகத்தான் இந்த விவாதம்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

ச-
ne

[1987 நவம்பர் 18]

Past appropriation need not be discussed here. It is a post-mortem. Postmortem is done by the Public Accounts Committee. நானும் பார்க்கிறேன். 20 வகுஷ்மரக உள்ள கணக்குகளைப் பார்க்கும்போது அவ்வளவு இரெகுலாரிட்டியும் அப்படியேதான் போகிறது. அதிகாரிகள் தப்பித்துக் கொண்டோன் போகிறார்கள். பி.ஏ.சி. கணக்குகளை எல்லாம் எடுத்துப் பாருங்கள். அதிலே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடமிருந்து எப்போதாவது யாரிடமாவது வகுலித்திருக்கிறார்களா இல்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. உங்கள் காலத்திலேயிருந்து, காங்கிரஸ் காலத்திலேயிருந்து, தொன்றுதொட்டு பி.ஏ.சி. ரிப்போர்ட்டை படித்துப் பாருங்கள். இதுவரையில் எந்தப் பண்ணியதாகவே இல்லை. Nobody has put an iron hand on it.

திரு. கி. மனோகரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த பல காலமாகத் தொடர்ந்து இந்தத் தவறுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டே வந்துக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினாலே அந்தத் தவறுகள் திருத்தப்படக் கூடாது அல்லது திருத்தப்பட மாட்டாது என்ற உணர்வுக்கு அல்லது முடிவுக்கு நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்களா என்பதை நான் தெரிந்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதற்காகத்தான் சொன்னேன். பி.ஏ.சி. என்றால் போஸ்ட் மார்ட்டம் என்று சொன்னேன். போஸ்ட் மார்ட்டத்திற்கு பிறகு ஃபைண்டிங்கை வைத்து என்ன செய்வது?

(முற்பகல் 11-00)

திரு. அ. ரகுமான்கான்: I want to know whether this Hon. House is competent to discuss the Report which has been placed on the Table.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

1987 நவம்பர் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 'காம்டிடென்ட்' என்ற வார்த்தையே சிடையாது. ஹவுஸ் சப்ரிம் என்று ஆயிரம் தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். The house can do anything. இங்கே கேட்பது பி.ஏ. சி. பற்றி, நீங்கள் பழையதையெல்லாம் படித்துச் சொல்லுங்கள். வேண்டுமானால் ஒரு நாள் விவாதமே வைப்போம். இத்தனை ஆண்டுக் காலமாக நடைபெற்ற டி.எ.சி. யிலே என்ன பண்ணியிருக்கிறீர்கள் என்று பார்ப்போம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: This House is the Supreme body. That is why I have decided to bring all these facts to the notice of the Members of the House as well as the Cabinet, in the interest of the public. There is no different intention. ஆகவே நான் உங்களை கேட்பதெல்லாம்

THE HON. VEDASANDUR THIRU V. P. BALASUBRAMANIAN (Deputy Speaker): The Audit Report is not a conclusive decision. It requires further scrutiny by the Public Accounts Committee. Sir, I want a ruling in this regard. He cannot come to any conclusion. That is my contention.

Thiru K. MANOHARAN: Then, what for is this Report?

மாண்புமிகு திரு. வே.சந்தார் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் (பேரவைத் துணைத் தலைவர்): அதற்கு பி.ஏ.சி. இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் மேற்கொண்டு விளக்கங்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த விளக்கங்களை அரசாங்கம் கொடுக்கும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: அதை எப்போது கொடுக்கும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: எப்போது கொடுக்குமென்றால், அதைக் கொடுக்காமல் போக முடியாது. அதுவரையில் ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் அப்ஜெக்ஷன்ஸ், ஆட்சேபணைகள் இருந்து கொண்டே இருக்கும். மறைந்து விடாது. அந்த ஆட்சேபணைகளுக்கு பதில் சொல்லியே தீரவேண்டும். அவற்றை எடுத்து விட முடியாது. எப்போதாவது ஒரு காலக்கட்டத்தில் அந்த ஆட்சேபணைகளுக்கு பதில் சொல்லியே தீரவேண்டும். அதைப்பற்றி விவாதிப்பது கூட குற்றமல்ல. நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், ஆடிட் ரிப்போர்ட்டின் அத்தாட்சியை

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1937 நவம்பர் 18]

வைத்துப் பேசும்போது அதிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த வார்த்தையைத்தான் பயன்படுத்த வேண்டும். அதற்கு அப்பால் போய் தனக்கே உரிய வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு போனால் அது முறையல்ல. அதேவகையில் பதில் திருப்பி வரும் என்று தான் திரும்பவும் சொல்கிறேன்.

திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும். மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் பேசும் போது அது திருத்தப்படும் நிச்சயமாகத் திருத்தப்படுமென்று எல்லாம் சொன்னார்கள். இதுவரையில் திருத்தப்படவில்லை என்று சபாநாயகர் சொல்கிறீர்கள். யாரை நம்புவது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதிலே நீங்கள் என்னை விவாதத்திற்கு இழுக்காதீர்கள். இது நீங்கள் பேசவேண்டியது. நீங்கள் கேள்வி கேட்டு அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டியது. அவர்கள் சொல்லாததால்தான் நான் சொல்கிறேன். Only to apprise the facts before the House தான் நான் சொன்னேன். என்னை இழுப்பதாக இருந்தால் இதெல்லாம் நான் பேசமாட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்ல வந்தது ஆட்சேபணைகளுக்குப் பதில் அரசாங்கம் கொடுத்தாக வேண்டுமென்று சொன்னேனே தவிர வேறொன்றும் அல்ல. சபாநாயகர் அவர்கள் அதைப்பற்றி சொல்ல வில்லை. அவர் வேறொரு விவகாரத்தைச் சொன்னார். அது வேறு விவகாரம். ஆட்சேபணைகள் எழுப்பப்பட்டால் அதற்கு அரசாங்கம் நிச்சயமாக பதில் கொடுத்துத் தான் ஆகவேண்டும். நிதியமைச்சராக இருந்த அவரே திருப்பி கேட்கிறார் என்பது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, * * ஆடிப் ரிப்போர்ட் பற்றியெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றியெல்லாம் அரசு கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளும். * *

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

1987 நவம்பர் 18]

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் : தலைவர் அவர்களே, பொதுக் கணக்கு குழுவின் அறிக்கை இப்போதுதான் அவைக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்படித்து விட்டு அவசியமானால் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டால், நீங்கள் அனுமதி வழங்கினால் அதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதிலே என்ன இருக்கிறது என்பதை நாங்கள் எல்லாம் இன்னும் படிக்கவே இல்லை. ஒருவேளை மாண்புமிகு திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் ஏற்கனவே அந்தக் குழுவில் இருக்கிறாரோ.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆடிட் ரிப்போர்ட். அது பி.எ.சி., ரிப்போர்ட் அல்ல.

Dr. K. SOWRIRAJAN: The Audit Report is not a conclusive thing. The Government can always answer the points raised in the Audit Report. After the Government has given its reply, it can be taken up for discussion. Simply because a charge has been made in the Audit Report, it does not become final and it does not become an authority. We have not heard the other side, namely, the side of the Government. Before hearing the Government, how can we come to a conclusion? How can we take it as a charge before the Government has given its replies to the Audit Report?

ஒவ்வொரு முறையும் ஆடிட் ரிப்போர்ட் வருகிறபோது, the Government always gives its explanation. அந்த எக்ஸ்ப்ளனேஷன் கொடுக்காமல் தாங்களே முடிவு கொடுப்பது என்பது சரியல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

I quote from Koul and Sakhder—page 386: “Normally, no question on the Audit Report is permitted to be raised in the House until the Public Accounts Committee has considered the Report.” We have not considered the Report.

[1987 நவம்பர் 18]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆடிப் ரிப்போர்ட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற தகவல் இங்கே சபையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை அப்படியே திருப்பி வாசிக்க எனக்கு உரிமை உண்டு. ஆகவே இங்கே பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்னொன்றை நான் இந்த அரசாங்கத்தின் மூலம் தகவலாகப் பெற விரும்புகிறேன். உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். 1980-ம் ஆண்டு 100 டன் எடையுள்ள டெஸ்ட் டிரெயிலர், பாலம் பலமானதாக இருக்கிறதா

மாண்புமிகு திரு. வே. சந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் (பேரவைத் துணைத் தலைவர்) : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் தங்களிடம் ஒரு தீர்ப்பை எதிர்பார்த்தேன். இது இன்னும் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியினுடைய ஸ்கூட்டிவிக்கு வரவேண்டும். அப்படி வருகிறபோது தான் அரசாங்கத்திற்குப் பதில் சொல்வதற்கான வாய்ப்பிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் ஒரு தீர்ப்பை உங்களிடம் கேட்கிறார்கள், கேள்ஜைப் இட், அதைச் சொல்ல முடியுமா என்று. பி.ஏசி-க்குப் போவதற்கு முன்பு ஆடிப் ரிப்போர்ட்டைப் பற்றிச் சபையிலே பேசவே கூடாது, அப்படிப் பேசினால் அதை அவைக்குறிப்பிலேயிருந்து எடுப்போம் என்று 20-5-1987 அன்று மேற்கு வங்காளத்தினுடைய சபாநாயகர் மாண்புமிகு ஹலீம் அவர்களே தீர்ப்பு அளித்து, அதை ஏற்க மறுத்த ஒரு உறுப்பினரை வெளியேற்றியிருக்கிறார். (குறுக்கீடுகள்).

THIRU A. RAHMANKHAN : In Delhi also

Mr. SPEAKER : Each House is different. This House is supreme.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது துணை மானியக் கோரிக்கைகளைப் பொறுத்த ஒதுக்கீடு மசோதா. எற்கனவே வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அறிவிக்கப்பட்ட செலவினங்களுக்கு மேலாக இந்த அவையினுடைய அனுமதியைப் பெறாமல் இடையிலே நடைபெற்ற செலவினங்களுக்கு இந்த அவையினுடைய அனுமதியைப் பெறுவதற்காகத்தான் துணை மானியக் கோரிக்கை வருகின்றன. இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் சொல்லப்பட்டவைகள் அத்தனையும் நடைபெற்று முடிந்த செலவுகள். ஆகவே பட்ஜெட் மாதிரி எதிர்காலச் செலவுகள் அல்ல. பட்ஜெட்டிலே 1987-88-க்கு என்று சொல்லி, ஓர் ஆண்டு காலத்திற்கு எந்தெந்தத் துறைகளிலே எவ்வளவு செலவழிக்கப் போகிறோம்

1987 நவம்பர் 18] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்று போடுகிறோம். துணை மானியக் கோரிக்கை என்பது, ஏற்கெனவே இடையில் நடைபெற்றவைகளுக்காக இந்த அவையினுடைய முழு அனுமதியையும் பெறுவதற்காக வைக்கப்படுகின்றவை. இவைகளைப் பொறுத்து ஏற்படுகின்ற செலவுகளுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு வேண்டும் என்று கேட்கிறோம். இதைப்பற்றிப் பேசுகின்றபோது, ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட இனங்களைப் பற்றிப் பேச வேண்டுமே தவிர, 1980-லே நடைபெற்ற விவரங்களை இங்கே கொண்டு வந்து பேசுவது பொருந்தாது. இந்த அவையின் முன் ஏராளமான எடுகள் பல்வேறு வகைகளில், பல்வேறு நிலைமைகளில் வைக்கப்படுகின்றன. அவைகள்பற்றி எல்லாம் உரிய பொழுதில், உரிய நேரத்தில், உரிய வகையில், உரிய முறையில் விவாதிப்பதற்கு இடமுண்டு. ஆகவே, வைக்கப்பட்டுவிட்ட காரணத்தாலே அதைப்பற்றி எப்பொழுதும், எந்த நேரத்திலும், எப்படியும் பேசலாம் என்பதல்ல. இதைப்பற்றித்தான் மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களும் பேரவைத் தலைவர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது சொல்ல வேண்டிய கருத்துக்களைச் சொன்னால், நான் பதில் சொல்ல முடியும். இல்லாவிட்டால், அதற்கு பதில் சொல்ல இயலாது. வேறு வகையிலேதான் பேச்சு போகும் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பொதுக் கணக்குக் குழு இதுபற்றி விவாதிக்க இருப்பதாலும், விதி 191 இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதாலும், பொதுக் கணக்குக் குழுவில் விவாதிப்பதற்கு முன், அடிப் ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் பற்றிச் சபையில் விவாதிக்கக்கூடாது என்று 'கவுல் அன்ட் ஷத்தரில்' தெளிவாகச் சொல்லிவிடப்படாவிட்டும் இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை அவைக் குறிப்பிடுவதற்கு நீக்குகிறேன்.

திரு. சேர். மா. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அடிப் ரிப்போர்ட்டை வைத்து பேசக்கூடாது என்று சொல்கிறீர்கள். அடிப் ரிப்போர்ட்டை வைத்து பார்லிமெண்டிலே கூடப் பேசியிருக்கிறார்கள். . . . அதற்கு உடனடியாக பதிலைச் சொல்லாமல் . . .

[1957 நவம்பர் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: என்னுடைய தீர்ப்புக்கு மேலே விவாதிப்பது முறையல்ல. நாம் எந்த மன்றத்தையும் பின்பற்ற வேண்டிய நிலைமையில் இல்லை. This House is sovereign.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் தங்களிடமிருந்து மிகத் தெளிவாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். இங்கே இந்த மேசையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு அறிக்கைகள், இன்குலுடிங் ஆடிட் ரிப்போர்ட் பற்றி, நாங்கள் பேசுகிற போது அவைகளை ரெபர் செய்யலாமா, ரெபர் செய்யக்கூடாதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கடந்த கால குற்றச்சாட்டுகளைக் குறித்து, கடந்த கால செலவினத்தைக் குறித்து, இன்றைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கக்கூடிய நிதி ஒதுக்க மசோதாவில், இந்த ஆண்டு செலவினத்தோடு பேசி விவாதிப்பது சரியல்ல, அது முறையல்ல. (குறுக்கீடு). அவை மேசை மீது வைக்கப்பட்ட அத்தனை ஏடுகளைப் பற்றியும் நாம் விவாதிப்பது கிடையாது. சில ஏடுகளைப் பற்றி விவாதிக்கவேண்டும் என்றால் கூட, உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன், பெரிய பெரிய குழுக்கள் கொடுக்கக்கூடிய அறிக்கைகள் மீது ஒரு விசேஷ விவாதம் தேவை என்றால், அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே விவாதித்த பிறகுதான் இங்கே கொண்டு வருவது வழக்கம்.

Thiru PON. MUTHURAMALINGAM: Can I refer to or quote from a matter or reference from the papers placed on the table of the House. I request to be enlightened on this.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பி.ஏ.சி.-க்குப் போனபிறகுதான் இந்த அவையிலே அதைப்பற்றி விவாதிக்க முடியும். பி.ஏ.சி.-யிலே வைத்த பிறகுதான் . . . (குறுக்கீடு).

(முற்பகல் 11-10)

திரு. அ. ரகுமான்கான்:

Whether I can refer it or not?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: This is not a final document. It is only an observation in the Audit Report. The P.A.C. is going to examine the Audit Report.

1987 நவம்பர் 18]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர். தங்கள் கவனத்திற்கு ஒன்றை கொண்டு வருகிறேன். உங்களுக்குத் தெரியும், பி.ஏ.சி. கமிட்டியாக இருந்தாலும் மற்ற கமிட்டிகளாக இருந்தாலும் அங்கே எல்லா விசாரணைகளும் நடந்து அறிக்கைகளை இங்கே சமர்ப்பிக்கிறார்கள். ஆடிட் ரிப்போர்ட்டைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு தனி இண்டிபெண்டண்ட் அமைப்பு தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டைத் தருகிறது. அதை அரசு வாங்கி, உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொள்ளுங்கள் என்று மேசையில் வைக்கிறார்கள். பிறகு அது இந்த சபையினுடைய ப்ராப்பர்ட்டியாகி விடுகிறது. இந்த சபையினுடைய ப்ராப்பர்ட்டியாகி * * சபையிலும் அது இருப்பதாகத்தான் பொருள். அதற்குப் பிறகு அதை நீக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவது எப்படி முறை?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த ஆடிட் ரிப்போர்ட்டை இது சரியா தவறா என்று ஆடிட் செய்வதே பி.ஏ.சி. தான் ஆகவே, it is not a sacred document. This Audit Report is not a final document. It is not a sacred document and it is not a Judgment.

(குறுக்கீடு) தான் பொதுவாகச் சொல்லுகிறேன். பி.ஏ.சி.-யில் விவாதிக்கப்பட்ட பிறகுதான் பி.ஏ.சி., முடிவுக்கு வந்த பிறகு தான் அந்த ரிப்போர்ட் சரியா? தவறா? என்று அங்கே பதில் சொல்லி இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க முடியும். அதுவரை இது நிலுவையில்தான் இருக்கிறது.

திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே அவையில் வைக்கப்பட்டுள்ள இந்த ஆவணங்களில் உள்ள சரத்துக்களை நாங்கள் விவாதிப்பதற்காக எடுத்து கையாளலாமா கையாள முடியாதா?

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[1987 நவம்பர் 18]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தணிக்கை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையிலும் அதை பி.ஏ.சி. என்பது இந்த அவையினுடைய அவையினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு குழு. அந்தக் குழுவுக்கு இந்த அவைதான் அதிகாரம் அளித்து இருக்கிறது. அது முடிவு செய்கிற வரைக்கும் அதைப்பற்றி விவாதிக்கக் கூடாது என்று தெளிவாக இருக்கின்ற தன்மைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு) என்னைப்பேச விடுங்கள். இந்த அவையில் மேசையின் மீது வைக்கப்படுகின்ற ஏடுகள் பற்றி பேச வேண்டும் என்றாலும் யாரும் பேசி விட முடியாது. இதைப்பற்றி நான் பேசுகிறேன் என்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வர வேண்டும். அந்த தீர்மானத்தினுடைய அடிப்படையில்தான், பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்ட பிறகு தான் பேச வேண்டுமே தவிர எந்த ஒரு அறிக்கையின் மீதும் யாரும் எடுத்து எதையும் பேசி விட முடியாது. ஆனால் வைக்கப்படுகின்ற ஏடுகளில் இருப்பதை ஆதாரமாக, எடுத்துக் காட்டாக எடுத்துச் சொல்லுவதில் தவறு இல்லை. ஆவணங்களிலிருந்து எடுத்துச் சொல்லலாம். ஆனால் ஆடிப் ரிப்போர்ட்டிலிருந்து எடுத்துச் சொல்லக் கூடாது என்று தெளிவாக இருக்கும்போது அதை எடுத்துச் சொல்லக்கூடாது என்பதுதான்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : கடந்த 10 ஆண்டு காலமாக எப்படி அனுமதித்தீர்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவை முன்னவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல விதி 31-ல் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

“Any paper laid on the Table of the House under any provision of law may be discussed by the House on an appropriate motion given by any Member as provided for in these rules and admitted by the Speaker.”

இது வந்து வெறும் பேப்பருக்கே. இங்கே அவையின் முன் வைக்கப்படுகின்ற ஏடுகளுக்கே, பேப்பர் லேய்டு ஆன் தி டேபிளுக்கு இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. This is a Report. If it has to be debated a consensus has to be arrived at in the Business Advisory Committee Meeting.

1987 நவம்பர் 18]

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் சொல்லுகின்ற அந்த விதியை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விட்டு வரி உயர்வு சம்பந்தமாக இங்கே ஒரு அறிக்கையை வைத்தார்கள், தனி நபர் தீர்மானம். அது டேபிளில் பிளேஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே விவாதம் வேண்டும் என்றால் தங்களிடத்திலே அனுமதி பெற்ற பிறகுதான் விவாதிக்க முடியும். ஆனால் அதேநேரத்தில் நான் சொல்ல விரும்புவது, ஒரு மானியம் நடந்து அதற்கு ஒரு தொகை ஒதுக்கப்பட்டு அதிலே இப்படி குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறதே என்று கேள்வி கேட்பது தப்பு அல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் சொல்லுவது ஒரு குற்றச்சாட்டாக அமைந்த காரணத்தால்தான். ஆரம்பத்திலேயே நீங்கள் ஒரு 'பாசிங் ரெப்பரன்ஸ்' என்று சொல்லியிருந்தால்கூட இவ்வளவு விவகாரம் வந்து இருக்காது. ஆகவே இவ்வளவு வந்துவிட்ட பிறகு அது அவைக் குறிப்பில் இருப்பது நல்லது அல்ல. இவ்வளவு தூரம் நாம் விவாதித்து விட்டோம். விதிகள் 191, 31 மற்றும் கவுல் அண்டு சக்தர், இவற்றில் தெளிவுபடுத்தப் பட்டிருக்கிறது. பி.ஏ.சி. என்றால் என்ன என்று நமக்கு எல்லாம் நன்கு தெரியும். ஆகவே இதை பி.ஏ.சி.-க்கு விட்டு விடுவோம். அங்கே போய்விட்டு இங்கே வரட்டும். பிறகு இங்கே நாம் விவரமாக விவாதத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குற்றச்சாட்டாக சொல்லக்கூடாது என்பதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் டேபிளில் வைத்துள்ள ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் * * ஏற்கெனவே டேபிளில் வைத்து விட்டீர்களே, பல்வேறு பேப்பர்களில் போட்டு விட்டார்களே, ஜனங்களுக்குப் போய்விட்டதே, பழையபடி அந்த வார்த்தையை ரிப்பீட் செய்யக்கூடாது என்று ஏன் சொல்லுகிறீர்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரும்பத் திரும்ப எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தணிக்கை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்ட குறைபாடுகளுக்கோ தவறுகளுக்கோ, மற்றவை

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 நவம்பர் 18]

களுக்கோ, அதை முழுவதும் விசாரிப்பதற்கு இந்த அவையைச் சார்ந்தவர்களால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்ற குழுவின் முழுவதும் ஆராய்ந்து, அதிலே என்ன குறைபாடுகள் இருந்தாலும், என்ன குற்றச்சாட்டுகள் இருந்தாலும், பதில் சொல்ல வேண்டிய கடப்பாடு அந்தத் துறைகளுக்கு இருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பு இந்த அரசை சார்ந்ததாக இருக்கிறது. பொதுக் கணக்குக் குழு எந்தவித தீர்ப்பையும் அளிக்கலாம். ஆக இதிலே தவறு என்றால், தவறு என்று சொல்லி, அதற்கு என்ன தண்டனை இங்கே அளிக்கலாம் என்ற நிலையில் அதற்குப் பிறகு அந்த ரிப்போர்ட்டும் இங்கே வரும். மேற்கொண்டு துணை மானியக் கோரிக்கையில் * * செலவுகளுக்கு எல்லாம் நிதி ஒதுக்கப் படவேயில்லை. இது துணை மானியக் கோரிக்கை * * பொறுத்து ஒதுக்கப்பட்டதே அல்ல. ஆக அந்தப் பிரச்சினையும் அல்ல. ஆகவே இங்கே அதைப் பற்றி விவாதிப்பது சரியல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த நிதி ஒதுக்க மானியக் கோரிக்கையில் இந்த இனம் இல்லை. இது உள்ளடங்கவில்லை. ஆகவே இது அவைக் குறிப்பில் இருக்கத் தேவையில்லை. மற்ற பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேசுங்கள். நேரமாகிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்விக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, காவல் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற துறைகளுக்கெல்லாம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பேச்சின் இடைவெளியில் பழையபடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று சரி பார்த்துக் கொண்டேன்.

அடுத்து சத்துணவு பற்றி ஒரு சினிமா படம் போட்டார்கள். சத்துணவு சாப்பிடுவதனால், இளம்பிள்ளைவாதம் தீரும் என்று ஒரு படத்தை எடுத்து, எல்லா தியேட்டர்களிலும் போட்டார்கள். அதிலே என்னவாயிற்று என்று கேட்டால், ஒருவர் வழக்கு தொடுத்திருந்தார். அந்த வழக்கின் மீது தீர்ப்பு சொல்லியாகி விட்டது. ஆக இந்த மாதிரி இளம்பிள்ளைவாதம் தீரும் என்று சொன்னால், கிராமப்புறங்கள், மற்ற இடங்களிலே அறியாமையை உடையவர்கள், சரி சத்துணவு சாப்பிட்டால் இளம்பிள்ளை வாதம் சரியாகிவிடும் என்று டாக்டர்களை அணுகாமல், தடுப்பு ஊசி

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆலோசனைக் குகற்றப் பெற்றது.

1987 நவம்பர் 18] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

போடாமல் ஒரு அறியாமை பரப்பப்படுகிறது என்று ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. இப்போது அந்தப் படத்தை நாங்கள் போட மாட்டோம் என்று அரசாங்கம் அந்த படத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டது. நான் இதே சட்டசபையில் முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டேன். சத்துணவு சாப்பிடுவதனால் இளம்பிள்ளை வாதம் தீரும் என்று சொல்கிறீர்களே, இது சரிதானா? அப்படியென்றால் ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்று நான் கேட்டேன் (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னும் 10 பில்கள் இருக்கின்றன. எவ்வளவோ நேரம் பேசியிருக்கிறீர்கள். சீக்கிரம்

பேசி முடியுங்கள். அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பதில் சொல்லிவிடுகிறேன். நான் சொன்ன பதில் உங்களுக்குச் சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். சத்துணவு சாப்பிடுவதனால் நோய்கள் தடுக்கப்படுகின்ற வாய்ப்புகள் ஏற்படுகின்றன. அப்படி நோய்கள் வருவது தடுக்கப்படுவது மட்டுமல்லாமல், பல்வேறு விதமான நோய்கள் வருவது குறைந்திருக்கிறது என்று தற்போது தெரிய வந்திருக்கிறது. அதனுடைய அடிப்படையில்தான் ஒரு திரைப்படத்தை எடுத்து வெளியிடப்பட்டது. அந்தத் திரைப் படத்தைப் பார்த்து, தவறாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது போன்று—யாரும் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தவறான தகவலைக் கொடுக்கக் கூடாது. அந்தப் படத்தைப்பற்றி இங்கே முதல்வர் அவர்களிடம் கேட்டபோது அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அப்படிப் பேசவில்லை, இளம்பிள்ளை வாதம் சத்துணவு வினாலே தீரும் என்று நான் பேசவில்லை என்று 'ரெக்கார்டில்' இருக்கிறது. அது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். படம் போட்டார்கள். இந்த அரசாங்கம் ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறது. அந்தப் படத்தைக் காட்ட மாட்டோம், சினிமா கொட்டகைகளில் என்று. என்ன அவசியம்? இளம்பிள்ளை வாதம் சத்துணவு சாப்பிடுவதனாலே தீருகிறது என்று சொன்னால், அந்தப் படத்தைப் போட வேண்டியதுதானே? போட மாட்டோம் என்று

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1937 நவம்பர் 18]

சொல்லி, ஏன் கடிதம் எழுதி இருக்கிறீர்கள்? ஆக இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? முதலமைச்சருடைய இந்த ஸ்டேட்மெண்டிற்குப் பிறகு, யாரையோ திருப்திப்படுத்துவதற்கு இதுபோன்ற காரியங்கள் எல்லாம் நடைபெறுகின்றன. அந்தப் படத்தை எடுப்பதற்கு எவ்வளவு செலவாயிற்று? அந்தப் படத்தினால் public excheques க்கு எவ்வளவு நஷ்டம்? நான் கேட்கிறேன். மக்களுடைய வரிப் பணத்தை இப்படி வீணடிக்கக் கூடாது. ஆனால் முதல்வர் அவர்களை திருப்திப்படுத்துவது என்பது வேறு. அவருடைய கட்சிக்கு 'லாயலாக' இருப்பது என்பது வேறு. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைக்கு ஒரு பில்லிலே விவாதிக்கிற போது நீங்கள் பில்லிற்கு வெளியிலே பேச வேண்டாம் என்று மிகக் கட்டுப்பாடாக செய்யப்பட்டது. ஆனால் இன்றையதினம் இந்த விவாதம் எங்கெங்கோ போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இது சரிதானா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்றையதினம் இந்தக் கூட்டத்தின் கடைசி நாளாக இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் நான் இடையிலே குறுக்கிடாமல் இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: இறுதி நாளாக இருப்பதனால் எதை வேண்டுமானாலும் பேசுவது என்பது சரியல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதனால் தான் சொன்னேன். நிதி ஒதுக்க மசோதாவைப் பற்றி மட்டும் பேசி உடனே முடித்து விடுங்கள் என்று. நீங்கள் அரை மணி நேரமாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இதிலே இன்னும் 4 உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. எனவே உடனே பேசி முடித்து விடுவது தான் நல்லது.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் பதில் சொல்வதற்கு சௌகரியமான சில கேள்விகளை மட்டும் கேட்கிறேன். இந்த கிருஷ்ணா நதி நீர்த் திட்டம் என்னவாயிற்று? ஆந்திர

1987 நவம்பர் 18][திரு. அ. ரகுமான்கான்]

முதலமைச்சர் திரு. ராமராவ் சொல்கிறார்கள். 'க்ளியரன்ஸ்' பாதி தொகையைக் கொடுக்காவிட்டால் தண்ணீர் வராது என்று சொல்கிறார்கள். எவ்வளவோ வருஷமாகிவிட்டது. வருஷ மெல்லாம் கிருஷ்ணா வரும் வரும் என்று சொல்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-20)

அடுத்து இந்த காவிரி நீர் பிரச்சினை பற்றி ட்ரிபியூனலுக்கு ஐடுவதாகச் சொன்னார்கள். நம்முடைய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூட இப்போது கொஞ்சம் தண்ணீர் கர்நாடகத்திலே வாங்கி குறுவை சாகுபடிக்குத் தருகிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். எவ்வளவு வருடத்திற்கு கெஞ்சுவது? ஆயிரம் கோடி ரூபாயிலே தீர்ப்பாசனத் திட்டம் கர்நாடகத்திலே கொண்டு வரப்போகிறார்கள். குறுக்கே அணை கட்டுகிறார்கள். ட்ரிபியூனல், ட்ரிபியூனல் என்று சொல்லியாகிவிட்டது. இப்போது சங்கரானந்தும் போய்விட்டார். அந்த போடீபார்ஸ் சம்பந்த மாக விசாரிக்கின்ற கமிட்டிக்குத் தலைவராக, இப்போது பிரதமர் தான் அந்தத் துறையிலே இருக்கக்கூடியவர். நான் கேட்கிறேன். இந்த ட்ரிபியூனலுக்கு என்ன ஏற்பாடு செய்திருக் கிறீர்கள்? (மனியடிக்கப்பெற்றது) என்னுடைய நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டுவிட்டார்கள்.

அடுத்து இன்னொன்று. அந்த காவேரி தீர்ப் பிரச்சினை என்னாவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே மகாநதியிலிருந்து, குடி தண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக தண்ணீர் கொண்டு வருகிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஒரு கப்பல் கம்பெனி அதற்கெல்லாம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதாகக்கூட கேள்விப்படுகிறேன். தண்ணீர் தகராறு (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, தற்போது தண்ணீர் தரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. மகாநதி தண்ணீர் தேவையில்லை, ஆகவே விவகாரம் இல்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: வறட்சி இருந்தபோது கப்பல் ஏன் நின்றது?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, தண்ணீர் இருந்தால் தானே கப்பலே வரும். மேற்கொண்டு கப்பல் எப்படி வரும்?

[1987 நவம்பர் 18]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, தண்ணீரில்தான் கப்பல் வரும். இந்த ஆட்சியிலே வேடிக்கை என்னவென்று கேட்டால் கப்பலில் தண்ணீர் வரும் என்று சொன்னார்கள். அந்த ஐடியா ஏன் ட்ரார் ஆகிவிட்டது?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, கப்பலிலே தண்ணீர் வரும். தண்ணீர் மேலேயும் கப்பல் ஓடும். இரண்டும் சரி, அது அல்ல பிரச்சினை. இருக்கின்ற பிரச்சினை தேவையா இல்லையா என்பதுதான்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் சொம்பவும் அனுபவசாலி என்பதை நான் உணர்கிறேன். வறட்சியான காலத்திலே, மகாநதியிலேயிருந்து கப்பல் மூலமாகத் தண்ணீர் கொண்டுவரப்படும் என்று அறிவித்து அந்தக் காலக்கட்டம் வரைக்கும் நாங்கள் எல்லாம் தண்ணீர் கேட்டு வேலூர் ஜெயிலுக்குப் போகிற வரைக்கும் வராமல் பொனதிலே என்ன தடங்கல்?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட திட்டமே வகுக்கப்படவில்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, வரும் என்று சொன்னதும் நீங்கல்தானே. இப்போது வராது என்று சொல்வதும் நீங்கல்தானே. ஆகையினால் இன்னும் நான் சொல்ல விரும்புவது குடிதண்ணீர் சம்பந்தமாக ஒரு நிரந்தர—பெர்மனன்ட் செட்டில்மென்ட் வேண்டும். அதை சிட்டிவிட்டு தற்காலிகமாக மழை பெய்கிறது, சரியாகிவிட்டது, குழாய்களில் தண்ணீர் வருகிறது சரியாகிவிட்டது என்று சொல்லக் கூடாது. இந்த கிருஷ்ணா நதித் திட்டம் பற்றி நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் இங்கே அறிக்கை வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் உங்களுக்கு அதிக நேரம் கொடுத்திருக்கிறேன். தயவு செய்து அமருங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, நேரம் கொடுத்தது உண்மைதான். ஆனால் என் நேரத்தை பிறர் எடுத்துக்கொண்டார்கள். பல்கலைக்கழகத்திலே நம்முடைய சபாநாயகர் அவர்களுக்குத் தெரியும். பெயில் ஆனவர்கள் எல்லாம் டிகிரி வாங்கிவிட்டார்கள்.

1987 நவம்பர் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எனக்குத் தெரியாது. என்னை இழுக்காதீர்கள். வேண்டாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, இருந்தாலும் நான் சொல்வதை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள முயற்சி செய்யுங்கள். இன்றைக்கு என்னவென்று கேட்டால் பாரதியார் பல்கலைக் கழகத்திலே கிருஷ்ணம்மாள் பெண்கள் கல்லூரியிலே ஒரு பெண்படித்திருக்கிறார். ஆறாவது செமஸ்டர். அக்கவுண்டிங் இரண்டாவதிலே 32 மார்ச் வாங்கி பெயிலாகியிருக்கிறார். அவருக்கு எம்.பி.ஏ. டிகிரி கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நான் கேட்கிறேன். இது நியாயமா? பல்கலைக் கழகத்திற்குக் கல்வி மானியம் ஒதுக்குகிறீர்கள்? எதற்காக? பெயில் ஆனவர்கள் எல்லாம் பாஸ் ஆவதற்காகவா? (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகின்ற குற்றச்சாட்டு பற்றி சிண்டிகேட் கூட்டத்தில் முதலில் கேட்டதே அரசு அதிகாரிகள்தான். குற்றச்சாட்டின் உண்மையைக் கண்டறியவும் இதில் பல்கலைக் கழக துணைவேந்தரோ அல்லது மற்ற யாரேனுமோ சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்களா என்பதைக் கண்டறியவும், அரசு மற்றும் ஆளுநர் மூலமாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, அரும்பாக்கத்திலே ரொம்ப பழைய கட்டிடம். கார்ப்பரேஷன் மிடில் ஸ்கூல். அதை இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பேப்பரில் போட்டுவிட்டார்கள். உடனே அந்த ஹெட்மாஸ்ட்டரை சஸ்பென்ட் பண்ணிவிட்டார் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள். அதுவும் கூட உள்ளாட்சித் துறைக்கு சம்பந்தப்பட்ட (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொது நிர்வாகம் பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமானால் அதிக நேரம் ஆகும். டேடுடே அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் பற்றி நாம் இப்போது விவாதிக்க முடியாது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, பள்ளிக் கட்டிட நிலைமையைப் பற்றி பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரை மணி நேரம் உங்களுக்கு ஆகிவிட்டது.

[1987 நவம்பர் 18]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, நான் பேசியது ஐந்து நிமிடங்கள்தான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் இப்படிச் சொல்லக் கூடாது. நீங்கள் பேசியதைக் குறிப்பேட்டில் எடுத்துப் பாருங்கள். அதிக நேரம் பேசி இருக்கிறீர்கள். கைண்ட்வி கோ-ஆப்பரேட் வித் மி.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் பொது மக்களின் நலன் கருதி நல்ல ஒரு செய்தியை வெளியிட்டு, அரசு அதை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கூறினார்கள். அதை ஏற்று நிவர்த்தி செய்வது தவறு அல்ல. அந்தப் பள்ளியைப் பொறுத்த வரைக்கும், அப்பள்ளியின் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி மாணவர்கள் தங்கிப் படிக்க கூடிய அளவிற்குத் தகுதியற்றது. ஸ்டேபிலிட்டி சர்ட்டிபிகேட் வாங்காத ஒன்று. குழந்தைகளுக்கு ஆபத்து உருவாக்குகின்ற நிலை இருந்த காரணத்தால், அது தெரிவிக்கப் படும் மீண்டும் தொடர்ந்து, அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் ஆபத்தான சூழ்நிலையில் குழந்தைகளை அமர்த்திய காரணத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அந்தக் குறை மீண்டும் நிவர்த்தி செய்யப்பட்டு, மாநகராட்சியினுடைய ஆணையாளர் மூலமாக தற்போது சரி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தக் கட்டிடம் ரொம்ப மோசம், நடத்தக்கூடாது என்று சொன்னால், ஆரம்பத்திலேயே வரண்டாவிலே நடத்தக் கூடாதென்று உத்தரவு போட்டிருக்கலாம். அந்த ஸ்கூலை மூடச் சொல்லியிருக்கலாம். அதேமாதிரி, வேலூரிலே கஸ்பாவிலே ஒரு ஸ்கூல், அங்குள்ள ஹெட்மாஸ்டரையும் சஸ்பெண்டு பண்ணி விட்டார்கள். ஏனென்றால், ஐந்து வருடமாக எலக்டிரிசிட்டி இல்லை என்ற தகவலை அவர் சொல்லி 'தினமலர்' பேப்பரிலே போட்டுவிட்டார்கள். எலக்டிரிசிட்டி கொடுக்க முயற்சி . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டு தகவல்களுமே சரியான தகவல்கள் அல்ல. அங்கு அந்தக் குறிப்பிட்ட பள்ளியினுடைய எலக்டிரிசிட்டி பில் தொகை குறிப்பிட்ட அந்த அளவுக்கு கட்டுவதற்குப் பாக்கி யிருக்கிறது என்பதை சம்பந்தப்பட்ட துறைக்குத் தெரிவிக்கத்

1987 நவம்பர் 18] [திரு. சி. பொன்னையன்]

தவறிய காரணத்தால், அங்கு மாணவர்களுக்கு இன்னல் ஏற்பட்டது. அந்தச் செய்தியை 'தினமலர்' பத்திரிகை வெளியிட்டது. 'தினமலர்' பத்திரிகை செய்தி வெளியிட்ட காரணத்தால் அது தவறு என்று சொல்லக்கூடாது. அதை ஆய்ந்தோம், உண்மை இருந்தது, அந்த அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுத்தோம். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: போதும், அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி.

திரு. கு. ரமணி: தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு நடக்கிற இந்த விவாதத்திலே, 1987 ஆம் வருடம் ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து துவங்கக்கூடிய ஆண்டில் ஏற்கனவே இந்த அவையினாலே வழங்கப்பட்டிருக்கும்படியான நிதிக்கு மேல், புதிதாக மேலும் அதிகச் செலவு என்று நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுள்ள நிதி சம்பந்தமாகத் தான் நான் பேச விரும்புகிறேன்.

தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்ட வகையில், அரசாங்கத்தினுடைய நடவடிக்கையில் சரியான பாதையைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை என்பது எங்களுடைய திட்டவட்டமான கருத்து, தொழில்கள் மூடப்படுவதைத் தடுப்பதற்கு—நாடு முழுவதும் இருக்கிற நெருக்கடிதான் அதனுடைய பிரதான அடிப்படைக் காரணம், மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய தொழில் கொள்கை அதற்கு பிரதானமாக, அடிப்படையாக உள்ளது என்பதெல்லாம் சரியானதுதான். ஆனால் மாகாண அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் தொழில்களில் தங்களுடைய சக்திக்குப்பட்டு என்ன செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு மாநில அரசாங்கங்களுக்கு இருக்கிறது.

உதாரணமாக, 23 பஞ்சாலைகள் பூட்டிக் கிடக்கின்றன, அது இன்றைக்கு, நேற்றைக்கு அல்ல, கிட்டத்தட்ட மேட்டூர் மில்கள் மூடப்பட்டது, 3 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்து. அதற்குப் பிறகு தான், பல்வேறு மில்கள் இப்படி பூட்டப்பட்டுள்ளன. அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தக்கூடிய தேசியமயம் ஆக்கப்பட்ட பஞ்சாலைகளில் இப்படிப்பட்ட முறையில் பூட்டப்படவில்லை நெருக்கடி ஏற்படவில்லை. அப்படியானால் நிர்வாகங்களின்

[திரு. கு. சமணி]

[1987 நவம்பர் 18]

டைய மிஸ்மானேஜ்மென்ட்—அதிலிருந்து கிடைக்கிற பணத்தை வேறு தொழிலுக்கு மாற்றுவது போன்ற தவறுகள்தான் பிரதான காரணமாக இருக்கின்றது. அது ஒன்று.

இரண்டாவது, இன்றைக்கு இந்த அவைக்கு முன்னாலே வந்த ஒரு செய்தி முக்கியமானது. சில மில்கனிலே இருக்கிற நிர்வாகங்கள் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி, ஓடுகிற மில்கள் கூட, எங்களுக்குப் பண நெருக்கடி என்று ஒரே ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி மில்லை நிறுத்தி, இருக்கிற தொழிலாளிகளைப் பட்டினிபோட்டு, கம்பெல் பண்ணி, கடைசியாக நிர்வாகம் விரும்பக்கூடிய ஒரு இடத்திற்கு அவர்களைக் கொண்டு சேர்க்கின்றன. உடனடியாக வேலைப்பளுவை உயர்த்தவேண்டும், குறிப்பிட்ட நம்பர் தொழிலாளர்களை வெளியேற்றவேண்டும் என்று இப்படிப்பட்ட நிலைகள் ஏற்பட்டிருப்பது, மாநில அரசாங்கத்தினுடைய கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருக்கக்கூடிய சட்டங்களுக்கும் மீறி அவர்கள் இந்த நடவடிக்கையை எடுக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அரசாங்கம் வைத்திருக்கக்கூடிய சட்டத்தைக் கொண்டு இது பூராவையும் சமாளித்து விடமுடியும் என்று சொல்லவில்லை.

அதை எதிர்த்து ஹைகோர்ட்டிக்கு, மற்ற இடங்களுக்கோ போனால், தடுத்து நிறுத்தமுடியும். ஆனால் அரசாங்கத்தினுடைய ஒரு தார்மிக ஆதரவு அல்ல, நடைமுறையிலே அரசாங்கத்தினுடைய ஆதரவு தொழிலாளர்கள் நடத்தும்படியான இயக்கங்களுக்கு, பூட்டுகிற மில்லைத் திற என்று நடத்தும்படியான இயக்கங்களுக்கு பக்கபலமாக இருக்குமேயானால், அந்த நிர்வாகங்களை நிர்ப்பந்தித்து மில்களைத் திறக்கமுடியும். அந்த நடவடிக்கைகளில் அரசாங்கம் தோல்வி அடைகிறது என்பது தான் என்னுடைய கருத்து.

அதை மாற்றவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பிடிவாதமாக இருக்கக்கூடிய அவர்களை வழிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு நடக்கக்கூடிய இயக்கங்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்து சட்டப்படி, மூடிய மில்களைத் திறக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தும்படியான நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டும். அது அல்லாவிட்டால், பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் பட்டினி கிடப்பது மட்டுமல்ல, மில்

1987 நவம்பர் 18] [திரு. கு. ரமணி]

மூடி, அதனால் பட்டினி மிட ந்துதான் செத்தானா என்று திருப்பிக் கேள்வி கேட்டுப் பிரயோசனம் இல்லை. அவர்களுக்கு வாழ்க்கை நடத்தமுடியாமல் தற்கொலை பண்ணிக்கொள்ளக் கூடிய நிலையும் இருக்கிறது. எங்கேயோ போய், பல பக்கம் தேடி, ஒன்றும் முடியாமல் கடைசியிலே ஒரு இடத்தில் விழுந்து சாகிடு நிலை இருக்கிறது. அந்த அபாயத்தைத் தடுக்க, தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், அநியாயமாக திடீரென்று மூடப் படுவதைத் தடுக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய உறுதியான நடவடிக்கை வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கிற சட்டங்களிலே போதிய அளவிற்கு அதற்கான இடம் இல்லை என்று சொன்னால், அவற்றைத் திருத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

(முற்பகல் 11-30)

அதுமாதிரிதான் கைத்தறித் துணிபற்றி அரசாங்கத்திடமிருந்து ஒரு அறிக்கை வந்தது. கூட்டுறவில் இருக்கும்படியான பிரைமரி கைத்தறி சங்கங்கள் 1,300 சங்கங்கள் தமிழ்நாட்டில் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்று. அப்படியானால் அரசு துறையல்லாமல் தனியார் துறையில் இருக்கும்படியான சங்கங்களில் சுமார், 5, 6 இலட்சம் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள் அவர்களுடைய குடும்பங்களினுடைய ஜனத்தொகை கிட்டத்தட்ட 1½ கோடி வருகிறது. அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலை என்ன வாகும்? போன வருஷம் மட்டும் 160 கோடி ரூபாய்க்கு மேற்கொண்டு நூலை இங்கு இருக்கக்கூடிய முதலாளிகள் ஏற்றுமதி செய்தார்கள். அந்த நூல் இங்கு கிடைக்கவில்லை என்பதுதான் தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கை. அந்த நூலுக்கு ஏற்றப்பட்ட அளவுக்கு மிஞ்சிய விலையேற்றம்தான் அந்த நூலை வாங்க முடியாமல் போனதற்குக் காரணம். அளவுக்கு மிஞ்சிய இலாபத்தை எடுக்க, இந்த நெருக்கடியைப் பயன்படுத்தி முதலாளிகள் செய்திருக்கக்கூடிய பெரும் தவறை அரசு நிர்ப்பந்தம் செய்து, இப்படிப்பட்ட கொள்ளை இலாபம் அடிக்கக்கூடிய நிலையைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கையை அரசு முன்வந்து எடுத்திருக்க வேண்டும். இதனால் பல ஆயிரக் கணக்கான நெசவாளர்கள் போராடி சிறைக்குச் சென்றார்கள். அந்தச் சமாச்சாரமும் இன்னும் முடியவில்லை. கைத்தறித் துணி இன்னும் ஏராளமாகத் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அரசும் அந்தத்

[திரு. கு. ரமணி]

[1967 நவம்பர் 18]

துணிகளை விற்பதற்கு பல வழிகளை மேற்கொண்டு, மானியம் எல்லாம் கொடுத்து பார்த்தாலும்கூட விற்க முடியவில்லை. நூல் வாங்கி தறியும் ஓட்ட முடியவில்லை. தேங்கிக் கிடக்கின்ற துணிகளைவிற்று செலவழிக்கவும் முடியவில்லை. அப்படிப்பட்ட நெருக்கடி இருக்கிறது.

இதேமாதிரிதான் விசைத் தறிகளினுடைய நிலையும் இருக்கிறது. விசைத்தறி முழுவதும் இன்றைக்கு ஓட்டமுடியாமல் 10,000-க்கும் மேற்பட்ட விசைத்தறிகள் மூடிக் கிடக்கின்றன. இதுசம்பந்தமாக வரக்கூடிய பிரச்சினைகளும் வேறு இருக்கின்றன. பஞ்சாலைகள், கைத்தறி, விசைத்தறி இவை மூன்றும் சேர்ந்தால்தான் டெக்ஸ்டைல்ஸ். பஞ்சாலைகள், கைத்தறி, விசைத்தறி மூன்றும் சேர்ந்த இந்த டெக்ஸ்டைல்ஸ் பற்றிய பாலிசியை, புதிய கொள்கையை மத்திய அரசாங்கம் அறிவித்த அன்றைக்கே இந்தியத் தொழிலாளி வர்க்கம் இதை பகிரங்கமாக எதிர்த்துச் சொல்லி இருக்கிறது. இந்த அரசுக்கும் அது தெரியும். இந்த அரசும், அந்தக் கொள்கை சரியில்லை என்கிற கருத்தைச் சொன்னது நமக்குத் தெரியும். ஆனால் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தி, இந்தக் கொள்கையில் மாற்றம் ஏற்படுத்தி, பூட்டப் படுகின்ற, நிறுத்தப்படுகின்ற மில்களினுடைய நிர்வாகத்தை, இந்த அரசு ஏற்று நடத்துவதற்கு, மத்திய அரசு பண உதவி செய்யவும், அதை எடுத்து நடத்தவுமான ஒரு முனைப்பான நடவடிக்கையை நமது அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும். அப்படி எடுக்காத வரையில் கைத்தறியைக் காப்பாற்ற முடியாது; விசைத்தறியைக் காப்பாற்ற முடியாது. பஞ்சாலைகள் அடைகின்ற கொள்ளை இலாபத்தின் காரணமாக, இவைகள் பூட்டப்படும்படியான அபாயத்தையும் தடுக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம்; எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறோம்.

அதேமாதிரி, சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் நகருவது இல்லை. அதுசம்பந்தப்பட்ட வரையில், இதே அவையில் முன்பு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராக இருந்து, இப்போது ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்டினுடைய அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய நமது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வாக்குறுதியை இந்த அவையிலே கொடுத்தார்கள். நான் எழுப்பிய வினாவிற்குத்தான் அவர் அந்த வாக்குறுதியைத் தந்தார். என்ன வாக்குறுதி என்றால், நகராட்சிகளில் பல இடங்களில் ஆயிரக்கணக்கான

1987 நவம்பர் 18] [திரு. கு. ரமணி]

குடிசைகள் இருந்து, சுகாதாரமே சீர்கெட்டு நாசமாகிறது. அடிப்படைத் தேவைகள் அங்கே பூர்த்தியாவது இல்லை. ரோடு, லைட், சாக்கடை, குடிநீர், கழிப்பிடங்கள் போன்ற அடிப்படை வசதிகளே இல்லை. இப்படி கன்ஜஸ்ட்டடாக இருக்கும்படியான நிலையை மாற்றி அமைப்பதற்கு அரசே முன்வந்து நடவடிக்கை எடுக்கும் என்றார். அப்படிப்பட்ட இடங்களை விற்பனை செய்யக்கூடியவர்கள், இந்த அடிப்படை வசதிகளை ஏற்படுத்தி வதற்கு வேண்டிய பணத்தைக் கட்டாமல் தப்பித்து விடுகிறார்கள். அங்கே குடியேறிய மக்கள், 10 வருஷம், 15 வருஷம் ஆனதற்குப் பிறகும் மோசமான நிலையிலே இருக்கிறார்கள். ஜனங்களுடைய கோரிக்கை நமக்கு வருகிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட இடங்களிலே அடிப்படை வசதிகளைச் செய்வதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்ன காலத்தில், இதற்கென்று அரசு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு நாங்கள் ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம், அது சீக்கிரத்திலே கொண்டுவரப்படும் என்று அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தச் சட்டம் இன்றுவரையில் வரவில்லை. மேலும் 10 வருடங்களுக்குப் பிறகோ, 12 வருடங்களுக்குப் பிறகோ, அரசினுடைய உத்தரவு பெறாமல் கட்டப் பட்ட வீடுகள் முழுவதையும் அந்தந்த நகராட்சிகளிலிருந்து விவரங்களை எடுத்து, அவைகளுக்கு வேண்டிய சீராக்கும் பணிகளைச் செய்து, அதற்கென்று ஒரு விசேஷமான வழியை, அதற்குச் செலவழிக்கின்ற பணத்தை எடுக்குகின்ற வகையில், ஒரு வரியை அந்தப் பகுதிகளில் இருப்பவர்களுக்கு விதித்து, அந்தக் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். அப்படிப்பட்ட காரியங்களும் செய்யப்படவில்லை. அப்படி செய்யாததால், இந்த ஏரியாக்கள் முழுவதும் கன்ஜஸ்ட்டட் ஏரியாக்களாக, மோசமான சுகாதாரத்தோடு, அங்குள்ள மக்கள் வாழுகிறார்கள் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்தச் சட்டத்தை அரசு கொண்டுவரவேண்டுமென்பதையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, சாலைகளும் பாலங்களும் பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அநேகமாக, முனிசிபாலிட்டிகளில் மட்டும் சில இடங்களில் இருக்கும் ரோடுகள் கொஞ்சம் பரவாயில்லை. அதேமாதிரி நெடுஞ்சாலைகளில் கொஞ்சம் நல்ல முறையில் ரோடுகள் பல இடங்களில் இருக்கின்றன. ஆனால்

[திரு. கு. ரமணி]

[1937 நவம்பர் 18]

கிராமப்புறங்களில் இருக்கும்படியான, பல ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு ரோடுகள் உடைந்து, சீரழிந்து போய் அவற்றின் மேல் தார் போடவும், சுத்தப்படுத்தவும் வழி இல்லாதபடிக்கு இருந்து வருகின்றன. இதற்காக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களையும் சந்தித்து, மற்ற சம்பந்தப்பட்ட துறை அதிகாரிகளிடத்திலும் நாங்கள் விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லி கேட்கிற காலத்தில் அல்லது மனு கொடுக்கிற காலத்தில், இதற்குப் பணம் இல்லை என்ற ஒரே பதிலைத்தான் எங்களுக்குத் தருகிறார்கள். நாங்கள் என்ன செய்யட்டும், அரசாங்கம் இதற்குப் பணம் சேங்ஷன் செய்ய மாட்டேன் என்கிறார்களே என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமை சரியல்ல. இதனால் கிராமப்புறத்தில் உள்ள மக்களிடத்திலும், நகர்ப்புறத்தில் உள்ள மக்களிடத்திலும்—எங்கெங்கே சாலை வசதிகள் சரியாக இல்லையோ, அங்கெல்லாம்—மிகக் கடுமையான எதிர்ப்பு இருக்கிறது.

அதைப் போலவே என்னுடைய கோவை கிழக்குத் தொகுதியில் பாதாள சாக்கடைத் திட்டத்திற்காக பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே பல கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பைப்புகளைப் புதைத்து வைத்தும் கூட கடந்த 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே அதற்கான பணி தடைப்பட்டு நிற்கிறது. அந்தப் பணி தொடங்கப்படவில்லை. காரணம் அதிலிருந்து வருகிற கழிவு நீரை முழுவதுமாகப் பயன்படுத்துவதற்கான ஒரு பண்ணை ஏற்படுத்துவதற்கு இடம் தேர்ந்தெடுத்து, அதற்கு எதிர்ப்பு ஏற்பட்டு அதவும் சமாளிக்கப்பட்ட பிறகும் கூட பல ஆண்டுகளாக அந்தக் காரியம் நடைபெறாமலேயே இருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் இதிலெல்லாம் மிகுந்த முனைப்போடு செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் அதிகாரிகளின் இஷ்டம்போல்தான் காரியங்கள் நடக்கின்றன. இந்த நிலைமை உடனடியாக மாற்றப்பட வேண்டும். அந்த வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது)

விரைவில் முடித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து, தொழிலாளர்களின் போராட்டங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் இப்போது அவை அதிகமாகிக் கொண்டு வருகின்றன. இதற்குக் காரணம் முதலாளிகள் ஆலைகளை மூடுவதும் தொழிலாளர்களை வேலை

1937 நவம்பர் 18] [திரு. கு. ரமணி]

யிலிருந்து நீக்குவதும் தான். இதுதான் பிரதானமான காரணமாக இருக்கிறது. சென்னை நகரத்தில் இருக்கிற பின்னி எஞ்சினியரிங் கம்பெனி மூடப்பட்டு எத்தனைக் காலமாகி விட்டது என்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கே நன்கு தெரியும். நாங்களே இரண்டு மூன்று தடவை இது சம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசியதும் அவருக்குத் தெரியும். இப்போது ஒரு புதிய நிர்வாகம் வந்திருக்கிறது. லேபர் கமிஷனர் முன்னால் பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்து ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட பிரச்சினை கூட அமுலாக்கப்படாமல், அது கிடப்பில் போடப் பட்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களும் லேபர் டிபார்ட்மெண்டுக்கு எடுத்துச் சொல்லி நடவடிக்கை எடுத்தும் கூட அந்த நிர்வாகம் இன்னும் ஆள்குறைப்பு செய்ய வேண்டும், தொழிலாளர்களை வேளியேற்ற வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக நிலைமையை நீடித்துக் கொண்டே வருகிறார்கள். இங்கே இருக்கிற பஞ்சாலைக்காரர்கள்தான் அந்தக் கம்பெனியையும் நடத்துகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் லேபர் கமிஷனர் முன்னால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட பிரச்சினைகளின் அடிப்படையில் மீண்டும் அந்தக் கம்பெனியை விரைவில் திறக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதன் காரணமாக இன்றைக்கு 1,300 தொழிலாளர்களுக்கு மேல் வேலையில்லாமல் ஓராண்டு, ஒன்றையாண்டுக் காலமாகப் பட்டினியாக இருக்கிறார்கள். அதைத் திறக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் காரணமாக பொதுமக்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு பிரத்தியேகமான கவனத்தோடு அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் மக்களுக்குத் தேவையான இத்தகைய காரியங்களைச் செய்வதற்காக அரசு மத்திய அரசாங்கத்திடம் அதிகமான நிதியைக் கேட்டாக வேண்டும். அப்படி மத்திய அரசாங்கத்திடம் நிதி கேட்பதில் மாநில அரசாங்கம் தயக்கம் காட்ட வேண்டிய தில்லை. அதற்கு அவசியமில்லை. அரசியலில் உங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் இருக்கிற சம்பந்தம் வேறு. அதை அரசியல் துறையில் பேசிக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய தேவையான காரியங்களைச் செய்தாக வேண்டும். இத்தகைய காரியங்களை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்றால் இதற்கு அதிகமாகப் பணம் தேவை. காரணம் மக்களுக்கு இது

[திரு. கு. சாமணி]

[1987 நவம்பர் 18]

தேவையான காரியம். நம்முடைய மக்களின் வரிப்பணமும் சேர்ந்துதான் மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் போகிறது. எனவே எங்களுக்குச் சரியான தொகையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி மேலும் அதிக நிதியைப் பெற மாநில அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இருக்கிற நிலைமைகளுக்காக நாம் மாநில அரசைத்தான் குறை சொல்ல வேண்டி இருக்கும் என்று கூறி, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. சுப்பராயன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவின் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நான் ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முதலாவதாக கல்வி என்ற தலைப்பைப் பொறுத்த வரையில் கடந்த சில மாதங்களுக்கு முன்னால் வரையில் ஆசிரியர்கள்—இந்தியா முழுவதும்—போராடினார்கள். தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல, இந்திய நாடு முழுவதும் போராடினார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட போராட்டத்தின்போது நம்முடைய மாநில அரசு மட்டும்தான் மற்ற மாநில அரசுகள் கடைப்பிடித்த அணுகுமுறையிலிருந்து வேறுபட்டு மிகவும் கடுமையான முறையில் கடைப்பிடித்தது. நடைமுறையில் நாம் அதைப் பார்த்தோம்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் போராட்டம் முடிந்து எல்லா மாநிலங்களிலும் ஆசிரியர்கள் இழந்த நேரத்தை ஈடுகட்டுவதாக ஒப்புக் கொண்டுவிட்டதன் காரணமாக அவர்களுக்குச் சம்பளத்தில் பிடித்தம் ஏதும் செய்வதில்லை என்று அங்கெல்லாம் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டுவிட்டது. ஆனால் நம்முடைய மாநில அரசு மட்டும்தான் “நோ ஓர்க், நோ பே” என்ற நிலையை மேற்கொண்டிருக்கிறது. இது சரியல்ல.

கல்லூரி ஆசிரியர்கள் இழந்த காலத்தை, கோடை விடுமுறையின்போது குறைத்துக் கொண்டாவது முடித்துவிடுகிறோம் என்றும் சம்பளத்தில் பிடித்தம் வேண்டாம் என்றும் ஒரு நியாயமான கோரிக்கையை வைத்தபோது மாநில அரசு ஏன் நிராகரிக்க வேண்டும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இது வழக்கமான ஒன்று. மேலும் அவர்கள்மீது போடப்பட்ட வழக்குகள் இதுவரை வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை. பிரச்சினை

1987 நவம்பர் 18] [திரு. கே. சுப்பராயன்]

பேசி முடிக்கப்பட்ட பின்னர் ஆசிரியர்கள் வேலைக்கும் திரும்பி விட்டார்கள். இந்த நிலையில் அவர்கள்மீது போடப்பட்ட வழக்குகளையும் அவர்களுக்கு ஆதரவாக உண்ணாவிரதம் இருந்தவர்கள்மீது தொழிற்சங்க ஊழியர்கள்மீது—போடப்பட்ட வழக்குகளையும் மாநில அரசு இதுவரை வாபஸ் வாங்கவில்லை. அதை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

இந்த போராட்டங்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுவதில் நீங்கள் காட்டுகிற வேகத்தை, கல்வி கற்றுக் கொடுப்பதற்காக உள்ள கல்விக்கூடங்கள், ஆரம்பப் பள்ளிகள், உயர்தலைப் பள்ளிகள், ஆகியவற்றுக்குப் போதுமான கட்டிடங்கள் இல்லை என்பதால் அவற்றை உருவாக்குவதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை மாநில அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, மிக முக்கியமான பிரச்சினை, தொழிற்சாலைகளைப் பற்றியது. கடந்த இரண்டு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திலேயே குறிப்பிட்டேன். தமிழ்நாட்டில் என்றுமே இல்லாத அளவிற்கு நிலைமை முற்றிப் புரையோடியிருக்கிறது. மாநில அரசாங்கம் என்ற ஒன்று செயல்படுகிறதா, நடைமுறையில் இருக்கிறதா என்பது சந்தேகத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. இங்கே கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தில் பேசுகின்றபோதுகூட மாநில அரசாங்கத்தினுடைய நிலைமைகளைப் பற்றி மிக ஆரவாரமான முறையில் தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். நான் கேட்க விரும்புகிறேன்—இந்த மாநில அரசாங்கத்திற்குத் தொழிலாளர்களின் மீது உண்மையான பற்று இருக்குமானால் தொழிலாளர்கள் ஓடுக்கப்படுவது தடுக்கப்பட வேண்டும். தமிழ்நாட்டுத் தொழிலாளர்கள் வாட்டப்படுகிறார்கள் என்பதற்கு ஆயிரக்கணக்கான உதாரணங்களை நம்மாலே கொடுக்க முடியும். 23 பஞ்சாலைகள் மூடிக் கிடப்பது, பெரும்பகுதி நிர்வாக முறை கேட்டின் காரணமாகத்தான். நன்றாக ஓடிக் கொண்டிருக்கின்ற ஆலைகளை, நலிந்த ஆலைகள் என்று நடைமுறையில் அவற்றைக் கொண்டு, மாநில, மத்திய அரசாங்க, வங்கிகளின் நிதியுதவியைப் பெறுவதற்காக ஒரு வஞ்சகத்தனமான தந்திரோபாயத்தை பஞ்சாலை முதலாளிகள் தமிழ்நாட்டில் மேற்கொள்கிறார்கள். தொழிற்சாலைகளை மூடியதற்குப் பின்னால், அந்த தொழிற்

[திரு. கே. சுப்பராயன்] [1987 நவம்பர் 18]

சாலையில் ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், ஐந்துறாக குறைக்க வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். சம்பளம் ஆயிரம் ரூபாய் என்றால், மூன்னூறு ரூபாயாகக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப் போல வேலைப் பளுவைக் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள், இந்த அமைச்சரவையின் சார்பாக பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது நியாயம்தானா? ஒடுகின்ற தொழிற்சாலையை மூடிவிட்டு மீண்டும் தொழிற்சாலையை திறக்க வேண்டுமானால், ஆளைக் குறைத்துக்கொள், சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொள், வேலைப் பளுவை கூட்டித்தான் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த மாநில அரசாங்கம் வாதாடும்போது எப்படி எல்லோரும் அமைதியாக கட்டு மரங்களைப் போல அமர்ந்திருக்க முடியும்? தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் உரிமைகள் சட்டவிரோதமாகப் பறிக்கப்படுகிற போது மாநில அரசாங்கம் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது? அதிலே ஏன் தலையிடவில்லை? தொழிலாளர்கள் மீது அவ்வற்ற அக்கரை என்று சொல்லுகிறவர்கள் வார்த்தைகளை மட்டும் வடித் தால் பயன் இல்லை. வாழ்க்கையில் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? இன்னும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிறேன். திருப்பூரில் நான்கு மில்கள் மூடிக் கிடக்கின்றன. திருப்பூர் காட்டன் ஜின்னின் மில்லில் தொழிலாளிகளிடம் வசூல் செய்த தொழில் வரியைப் பஞ்சாயத்துக்குக் கட்டவில்லை, மின்சார வாரியத்திற்கும் பணம் கட்டவில்லை, தொழிலாளர் களிடம் வசூலித்த பி.எஸ்.பி. பணத்தைக் கட்டவில்லை, ஈ.எஸ்.ஐ.க் குக் கட்டவில்லை. ஆனால் மில்லை மூடிவிட்டுப் போகிறார்கள். தொழிலாளிகள் போராடுகிறபோது போலீசார் சும்மா இருப்பார்களேயானால்—மாநில அரசாங்கம் தொழிலாளிகளின் உரிமைகளைப் பெற்றுத் தர வேண்டும் என்று விரும்புகிறது என்பது உண்மையானால், தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தில் போலீஸ் தலையிடாது என்று அறிவித்தால், அந்த நிர்வாகத்தை எந்தவிதமான வன்முறையும் இல்லாமல், எந்தவிதமான ஆபத்தங்களும் இல்லாமல் பணிய வைக்க முடியும்.

1987 நவம்பர் 18] [திரு. கே. சுப்பராயன்]

மாநில அரசாங்கத்தை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். மூட்டப் பட்டுள்ள பஞ்சாலைகளை நாட்டுடைமையாகக் ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும். மேலும் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருந்தால் அதன் முதலாளிக்குச் சிறைத்தண்டனை வழங்க வேண்டும் என்று சட்டத்திலே வகை செய்யப்பட வேண்டும். அதைச் செய்யாமல் தொழிலாளி போராடுவதற்கு எதிராகத் தண்டத்தைத் தூக்குவதில் காட்டுகிற வேகத்தை முதலாளிக்கு எதிராகக் காட்டுவதில்லை. இதற்கு என்ன காரணம்? அவற்றை மாநில அரசு வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருப்பூர் காட்டன் மில் மற்றும் எஸ்.ஆர்.சி. மில் நீண்ட காலமாக மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. மூடப்பட்டுக் கிடக்கிற மில் தொழிலாளி என்ன செய்வது? பற்றி எரிகிற பசியோடு படுத்துக்கொள்ளலாம். சட்டம், ஒழுங்கு பற்றித்தான் அரசு கவலைப்படுகிறது. தொழிலாளிகளின் உயிரோடு முதலாளிகள் விளையாடுகிறார்கள். அப்படி விளையாடுகிறபோது—பசி வந்தால் புத்தும் பறந்து போகாதா? அவர்களுக்கு என்ன தீர்வு காண வேண்டுமோ அந்தத் தீர்வை செய்ய மாநில அரசு என்ன நடவடிக்கையை எடுக்கிறது? ஒன்றும் எடுக்கவில்லை. எடுக்க வேண்டும்.

திருப்பூர் பனியன் தொழிற்சாலையில் இசண்டாயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். இந்த அரசு அந்த தொழிலாளர்களுக்காக என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது? ஒன்றும் செய்யவில்லை, அமைதியாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நடைமுறை தொழிலாளி வர்க்கத்தைச் சீண்டி விடுகிறது. மேலும் தாக்குதலை அதிகப்படுத்த, முதலாளிகளுக்குப் பச்சைக் கோடி காட்டுவது, இந்தத் தாமதம், மௌனம் சாதிப்பது, இந்த அமைதிதான் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குடிநீரைப் பொறுத்த வரையில் மாநில அரசாங்கம் மிகச் சிறந்த உதாரணம். எந்தத் திட்டங்களையும் அறிவிப்பார்களோ தவிர நிறைவேற்றமாட்டார்கள். இந்த மாநில அரசு அக்கறையோடு நிறைவேற்றுவதில்லை, எந்தத் திட்டத்தையும் முனைந்து நிறைவேற்றுவதில்லை என்பதற்கு ஒரு சிறந்த உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. சுப்பராயன்] [1987 நவம்பர் 18]

திருப்பூருக்கு இரண்டாம் குடிநீர் திட்டம் வழங்குதல் என்று சொல்லி 1983 டிசம்பர் மாதம் 13 ஆம் தேதி அடிக்கல் நாட்டப் பட்டது. இன்றைக்கு 4 வருடங்கள் ஆகின்றன. முதலமைச்ச ரவர்கள் அடிக்கல் நாட்டிய திட்டத்திற்கு இன்றையவரை இடம் கையகப்படுத்தப்படவில்லை, பவானி ஆற்றங்கரையில், அவ்வப் போது அறிக்கை விடுகிறார்கள். ஆனால் 4 வருடங்கள் கழித்தும் கூட, அந்தக் குடிநீர் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்றால் என்ன அர்த்தம்? என்ன நியாயம் இன்றைக்கு குடிநீர் விநி யோகம் செய்கிறார்கள். ஆனால் 4 வருடங்களாக அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. நிறைவேற்றப்படாமல் இழுத்தடிக்கப்படுகிறது. இத்தகைய ஒரு நடைமுறை, மக்களின் தேவைகளை உணர்ந்து செயல்படும் பொறுப்புள்ள அரசின் நடவடிக்கையல்ல. இந்த மாநில அரசு பொறுப்பை உணர்ந்து நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால், உடனடியாக அதற்குரிய நிலத்தைக் கையகப்படுத்த வேண்டும். முதல்வரவர்களே அடிக்கல் நாட்டுகிற ஒரு திட்டத்திற்கு இடமே வாங்காமல் அடிக்கல் நாட்டுகிறார்கள். இடமே வாங்காமல் அடிக்கல் நாட்டினால் எப்படித் திட்டம் நிறைவேறும்? அது நிறைவேறாமல் தாமதமாகிறது. இது சரியல்ல என்பதைத்தான் இங்கே குறிப்பாகச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உள்ளாட்சி அமைப்புகளைப் பொறுத்தவரையில் * * ஒரு சின்ன தூறல் விழுந்தால்கூட ரோடுகள் அடிபட்டுப் போகின்றன. அப்படி ரோடுகளைப் போடுகிறார்களா அல்லது ரோடுகள் போடுவதுபோல் பாசாங்கு செய்கிறார்களா என்பது கேள்விக்குரியதாக இருக்கிறது. எங்கேயாவது ரோடு ஒழுங்காக இருக்கிறதா? மாநிலத்தில் எந்தப் பாதையும் ஒழுங்காக இல்லை * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ரோட்டைப் பற்றிப் பேசுங்கள். ரோடு இல்லை என்று சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடு).

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றன.

1987 நவம்பர் 18] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பராயன் அவர்கள் மற்றைய மாநிலங்களை எல்லாம் பார்த்துவிட்டு வர வேண்டும். மேற்கு வங்கத்தில் ரோடுகள் எப்படி இருக்கின்றன, மற்ற மாநிலங்களில் ரோடுகள் எப்படி இருக்கின்றன என்று பார்த்து விட்டு வந்தால் தமிழ்நாட்டுப் பாதைகள், மற்றவைகள் எல்லாம் எப்படி இருக்கின்றன என்பது தெரியும். எங்கேயாவது ஒன்றிரண்டு இடங்கள் சரியில்லை என்றால், தமிழ்நாட்டு ரோடுகள் எல்லாம் பூழ் என்றால் எப்படி? * * என்று எப்படிச் சொல்லலாம்? (பலத்த கரவொலி).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கட்சி பற்றி சொன்ன உதாரணம் வேண்டாம், * * என்று சொன்னதை நீக்குகிறேன்.

திரு. கே. சுப்பராயன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஆரவாரமாகக் கைத்தட்டி விடுவதால்... (குறுக்கீடு)

திரு. கி. மனோகான் : துணைத் தலைவரவர்களே, அவை முன்னவர் அவர்கள் பேசும்போது, விவகாரங்களைப் பற்றிப் பேசியதைப் பற்றி ஒன்றும் கவலையில்லை. உதாரணம் பேசி அவரவர்கள் திருப்திபடக்கூடாது. அது வேறு ஆனால் கட்சியை இழுத்து வைத்துக்கொண்டு பேசுவது என்பது முறையான காரியமல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் பேசும் போது அமைதியாக இருந்தீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, * * அது தப்பு என்றால் இதுவும் தப்பு, அது சரி என்றால் இதுவும் சரி. (பலத்த கரவொலி) (குறுக்கீடு) அமைதியாகத்தான் நான் எப்போதும் பேசுவேன். இப்படிப் பேச வேண்டிய அளவுக்கு வைத்துவிட்டார்கள்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றன.

[1987 நவம்பர் 18]

திரு. கே. சுப்பராயன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லும்போது, அந்த விஷயத்திற்கு உதாரணம் சொல்வது ஒன்றும் மரபுக்கு விரோதமல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மரபு முறையாக இருக்க வேண்டும். * * என்று சொல்லக்கூடாது. ஆகவே இதன்மேல் பேரும் கட்டி பற்றிச் சொன்னதை நீக்கிவிடுகிறேன். விஷயத்தைச் சொல்லுங்கள். நடவடிக்கை எடுப்பது போன்று ஏதாவது பேசுங்கள்.

திரு. கே. சுப்பராயன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நடவடிக்கைகள் எடுப்பதில்லை என்ற முடிவோடு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ரோடே சரியில்லை என்று சொன்னார்கள். பல மாநிலங்கள் பற்றி அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். பல இடங்களிலே இருப்பதைப் பார்த்தால் இங்கே சிறப்பாக இருக்கிறது.

திரு. கே. சுப்பராயன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மேற்கு வங்கம் பற்றி எல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். வசதிக்குத் தக்கபடி மேற்கு வங்கத்தை மேற்கோள் காட்டக்கூடாது. கர்நாடகம் ஒரு விஷயத்தில் நல்ல உதாரணமாக இருக்கிறது. உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அதிக அதிகாரம் அங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாநில அரசு போல பட்ஜெட் போட்டு, மிகக் குறைந்த நேரத்தில் மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க நிதியைத் தந்திருக்கிறார்கள். இப்போது மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் எழுந்து பதில் சொல்வார்களா? கர்நாடகாபோல் இந்த மாநிலத்திலும் கொண்டுவருவோம் என்று சொன்னால் பாராட்டலாம்.

(முற்பகல் 11-50)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திட்டங்களைச் சொல்லுங்கள். கேள்வி மட்டும் கேட்காமல் இந்தமாதிரி யெல்லாம் கொடுங்கள் என்று நீங்கள் வேண்டுகோள் வைக்கலாம். இங்கே இருக்கின்ற பல ஸ்கீம்கள் மற்ற மாநிலத்திலே இல்லை

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1987 நவம்பர் 18] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

என்று அவர்களும் சொல்வார்கள். அந்த மாநிலங்களில் இருக்கின்ற மாதிரி செய்யுங்கள் என்றால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதைப் பற்றி ஒரு கொள்கை முடிவு எடுக்கலாம். அதை அவர்கள் பண்ணுவார்கள். ஆனால் கேள்வி கேட்டு பதில் சொல்லுங்கள் என்று கேட்பதால் தேரம் போகிறது. விவாதம் நீண்டு கொண்டு போகிறது.

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதைப் பற்றி பதில் அளிக்கின்ற போதாவது சொல்லவேண்டும். கர்நாடகாவில் என்ன தடைமுறையில் இருக்கின்றதோ அதுபோல உள்ளாட்சியில் வேலைகள் இங்கே செய்ய முடியவில்லை. தீர்மானங்கள் போட்டால் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அதிகாரம் இல்லை. அதிகாரம் பறிக்கப்பட்டது. நிதியும் சுருக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆகவே மக்களின் பிரச்சினைகள் காலத்திலே தீர்ப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்பதால் நிதி உதவியை அதிகப்படுத்தி, அதிகாரம் அதிகப்படுத்தி கொடுக்கவேண்டும். அதற்குப் பொருத்தமான சட்டமுன்வடிவை மாநில அரசு கொண்டு வருமா என்று கேட்டு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற 1987 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க சட்டத்தின் மீது ஜனதா கட்சியின் சார்பாக நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கல்னித் துறைக்காக வேண்டி அதிகமாக 11 கோடி ரூபாய் இதிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஏற்கெனவே 600 கோடி ரூபாய்க்குமேல் அனுமதி கொடுத்து இருக்கிறோம். மேற்கொண்டு 11 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த 11 கோடி ரூபாய் எதற்காக செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன். காரணம் பள்ளிகளிலே அடிப்படை வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. பள்ளிகளிலே உட்காருவதற்குத் தரை கிடையாது. பள்ளிகளிலே மேலே கூரை கிடையாது. பள்ளிகள் இடிந்து விழுகின்ற நிலையில் இருக்கின்றன. தரை இல்லை என்று நான் சொல்வது என்ன என்றால் தரையில் சிமெண்ட் பூசியதே போய்விட்டது என்பது தான். சிமெண்ட் போட்டது ஒரு மாதம்கூட திற்கமாட்டேன் என்கின்றது. அந்த அளவிலே கான்ட்ராக்ட் வேலை நடந்து

[திரு. எ. எஸ். எ. ஆறுமுகம்] [1937 நவம்பர் 18]

கொண்டிருக்கின்றது. அதையெல்லாம் நான் இங்கே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கல்விக்கான அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவில்லை. அதுபோலவே கிராமங்களிலே இருக்கக் கூடிய பள்ளிகளிலே 85 மாணவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடத்திலே இரண்டு ஆசிரியர்களை வைத்து நடத்துகின்றார்கள். இன்னொரு ஆசிரியர் போடவேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது இன்னும் நடைபெறவில்லை. இத்தையெல்லாம் கல்வித் துறையிலே செய்யவில்லை. கல்வித் துறையிலே செய்யவேண்டிய காரியங்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. உங்களுடைய பட்ஜெட்டிலே ஏறத்தாழ ஆறில் ஒரு பங்கு பணம் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கணக்குச் சொல்கின்றார்கள். அது எல்லாம் சம்பளத்திற்கே போய்விடுகிறதா? பற்றவில்லையா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதைப் பற்றித் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பொதுச் சுகாதாரம் பற்றிச் சொல்கிறேன். நீங்கள் அதைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. எங்குமே சுகாதார வசதி இல்லை. நகர்ப்புறம் மட்டுமல்ல, கிராமப் புறங்களிலும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. ஊர் நடுவிலே சாக்கடை சென்று கொண்டிருக்கிறது. அந்த சாக்கடைகளை எந்த முறையில் அகற்றுவது, எப்படி மக்களுக்கு சுகாதார வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பது என்று நீங்கள் போட்டிருக்கின்ற திட்டமே சரியாகப் போடப்படவில்லை என்று நான்குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். இதற்கு ரூ. 32 லட்சம் செலவழித் திருப்பதாகச் சொல்கின்றார்கள்.

வேளாண்மைத் துறையில் 7 கோடி ரூபாய் செலவழிப்பதாகச் சொல்கின்றார்கள். கேரளாவிலே செல்கின்ற ஆறுகள் மேற்கு நோக்கிப் பாய்ந்து நீர் கடலிலே வீணாகப்போய் விழுகிறது. அதை கிழக்கு நோக்கித் திருப்பி தென் மாவட்டங்களில் உள்ள விவசாயிகள் பயன் அடைகின்ற வகையிலே பேச்சு நடப்பதாக மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் 6 மாதத்திற்கு முன்பு சொல்லி இருக்கின்றார்கள். அதன்பிறகு என்ன பேச்சுவார்த்தை நடந்தது என்று தெரியவில்லை, என்ன பேசினார்கள்? இங்கிருந்து அமைச்சர் அவர்கள் சென்று அங்கே பேசினார்களா? அங்கேயிருந்து அமைச்சர்கள் வந்து இங்கேயுள்ள அமைச்சரோடு பேசினார்களா? இதுபற்றி

1987 நவம்பர் 18] [திரு. எ. எஸ். எ. ஆறுமுகம்]

மத்திய அரசிடம் பேசினார்களா? அந்த விவரங்கள் எதுவும் எனக்குத் தெரியவில்லை. வேளாண்மைத் துறைக்காக ஒதுக்கப் படும் தொகையெல்லாம் வீணாக ஆகி இருக்கிறது. காசணம் கண்மாய்களை ஆழப்படுத்துவதாகச் சொன்னார்கள். அந்தக் கண்மாய்களை ஆழப்படுத்துவது கோடைக்காலத்திலே தான் இருக்கவேண்டும். மழைக்காலத்திலே ஆழப்படுத்துவது என்பது சரியாகாது. மழைக்காலம் வரும்போது ஆழப்படுத்துவதாக சொல்லி டெண்டர் விட்டு டெண்டர் பணத்தை கான்ட்ராக்டர்கள் வாங்கிக்கொண்டு சென்றுவிடுகிறார்கள். வேலை ஆரம்பித்த உடனே தண்ணீர் வந்துவிடுகிறது. தண்ணீர் வந்துவிட்டதால் வேலை நின்றுவிடுகிறது. ஆனாலும் பணம் அவர்களுக்குப் போய் சேர்த்துவிட்டது. வேலைகள் எல்லாம் நின்று விட்டது. இப்படித் தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

இன்னொன்று சொல்லும்போது, பல இடங்களில் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. பெரியாது திட்டம். 152 அடி அதன் கொள்ளளவு. நமக்கு அதில் உரிமை இருக்கிறது. 136 அடி கொள்ளளவு நீர்தான் இருக்கின்றது. இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு பல ஆண்டுகள், 10 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது. இன்னும் அது முடியவில்லை. ஆனால் தான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, இந்த பிரச்சினையிலே டெண்டர் முடிவாகவில்லை. இதிலே பிரச்சினை என்ன? அந்த டெண்டர் முடிவு ஏன் காலதாமதமாகிறது? காசணம் என்ன என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. துறையினுடைய நிலைமை பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாக தெரியும். இந்தத் துறை மூலம் பயன்பெற வேண்டிய மக்கள் மதுரை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் லட்சக்கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். பொதுப்பணித் துறை இன்னும் விடுவதுப்பாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். காசணம் இன்றைக்கு நாட்டிலே 70 சதவிகிதம் பேர் விவசாயிகள். மேலும் அவர்களுக்கு கடன் வழங்குவதில் முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும்.

அடுத்து கைத்தறித் துறை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். இத்துறைக்கு 12 லட்சம் ரூபாய் புதிதாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு கைத்தறித் துறையைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 30 லட்சம் பேர் இந்தத் துறையில் பணியாற்றிக்

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்] [1987 நவம்பர் 18]

கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் உள்ளபடியே அவர்கள் எந்தப் பயனையும் அனுபவிக்காமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் பலருக்கு அடுத்தவேளை சாப்பாட்டுக்கு வழியில்லை. நூல் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. கூலி சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. துணி சரியாக விற்பனை இல்லை. கோவாப் டெக்கிலிருந்து சரியாக அவர்களுக்குப் பணம் கொடுப்பதில்லை. ரிபேட்டும் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. இப்படி அவர்களுக்குப் பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தேர்தலையும் நடத்தாமல் இருக்கிறீர்கள். தனி அதிகாரிகள் பலவிதமான தவறுகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள அம்மாப்பேட்டை கோவாப்பேட்டில் சொகைட்டியில் ஏற்பட்ட தவறுகள் பற்றி சென்ற கூட்டத்தொடரின்போது எடுத்துச் சொன்னேன். அதுகுறித்து விசாரணை நடத்துவதாக அப்போது சொன்னார்கள். விசாரணையும் நடந்தது. ஆறு மாதம் ஆகிவிட்டது. இன்னும் அறிக்கை வைக்கப்படவில்லை. அது என்ன ஆயிற்று? அதுபற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை. இத்துறையிலுள்ள குறைபாடுகளை நல்லமுறையில் சீர்தூக்கிப் பார்த்து ஏழையெளிய மக்களுக்கு நல்லாழ்வு அளிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, ச மூக நலத் துறைக்கு ரூ. 4 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். முதியோர்களுக்கு 35 ரூபாய், பென்சன் அளிக்கும் திட்டம் வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் சிறிய வீட்டுக்கே இன்றைக்கே 25 ரூபாய் குடக்கூலி கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதுவும் விலைவாசி அதிகமாகிவிட்ட நிலையில் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்துவது கஷ்டமாக இருப்பதால் இன்னும் அதிகமாக அதை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். திருமதி கோமதி சீனிவாசன் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் இதுபற்றி கேட்டபோது அதிகமாகக் கொடுப்பது பற்றிப் பரிசீலிப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதுகுறித்து கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 நவம்பர் 18] [திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

அடுத்து, சத்துணவுக் கூடங்களைப் பொறுத்தவரையில் சின்ன குழந்தைகள் தவிர, மற்றும் மேல் கூரை பழுதுபட்டுள்ளதால் உள்ளே போய் வர முடியாத அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது அதுமாத்திரமல்லாமல் அங்கே எல்லாம் உடைந்த நிலைமையில் காணப்படுகின்றன. அதை எல்லாம் சரி பண்ண வேண்டுமென்று கேட்டாலும் சரி, எதைப்பற்றி கேட்டாலும் சரி, உடனே பணம் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். எப்போது பணம் வரும்?

அடுத்து, துகர்பொருள் துறைக்கு 50 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் சலுகை விலையில் பொது மக்களுக்கு உணவுப்பொருள்களை வழங்குகிறது. ஆனால் அங்கே என்ன நடக்கிறது? சினிச் சப்ளைஸ் விற்பனையை கூட்டுறவுத் துறைக்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள். சினிச் சப்ளைசில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த ஊழியர்கள் இன்றையதினம் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். நோட்டீஸ் எல்லாம் ஒட்டினார்கள். ஏதோ சாமராஜ்யத்தையே இழந்துவிட்டது மாதிரி அவர்கள் போராட்டம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இந்த ரேஷன் கடைகளில் ஒழுங்காக அத்தியாவசியப் பொருள்கள் விநியோகிக்கப்படுகிறதா என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஏதோ கொஞ்சம் அரிசியைக் கொடுத்துவிட்டு, நிறுத்திவிட்டு போட்டாச்சு என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதுபோல் பாமாயிலையும் சரியாகக் கொடுப்பதில்லை. எந்தெந்த சரக்குகளுக்கு வெளி மார்க்கெட்டில் விலை கூடுதலோ அதை எல்லாம் மக்களுக்கு அவர்கள் சரியாக விநியோகிப்பதில்லை. இதிலே போதிய கவனம் செலுத்தி, மக்களுக்கு நல்லமுறையில் உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சாலைகளும் பாலங்களும் என்று பார்த்தால் அவற்றுக்காக 1 கோடியே 20 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இது போதாது. மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எதற்கெடுத்தாலும் நிதி ஆதாரங்கள் இல்லை என்று இங்கே சொல்லுறார்கள். எப்போது நிதி ஆதாரங்கள் வரும் என்றும் தெரியவில்லை. உடனடியாக விழுப்புரத்திலே உள்ள ரயில் லெவல் கிராசிங்கில் இரண்டு மேம்பாலங்களையும்

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்] [1987 நவம்பர் 18]

கட்ட வேண்டும். அதுபோல உளுந்தூர்பேட்டையிலுள்ள மேம்பாலத்தையும் கட்ட வேண்டும். இவற்றை கட்டாததனால் திருவள்ளூர் பஸ்கள் 10-க்கு மேற்பட்டவை வரிசையாக அங்கே நிற்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதுபோல விருதுநகரில் உடனடியாக செயில்வே மேம்பாலம் கட்டப்பட வேண்டும். மேம்பாலம் அங்கே கட்டப்படாததால், மாவட்டத் தலைமை மருத்துவ மனைக்கு சிகிச்சைக்காக வருகிற நோயாளிகள், செயில்வே கேட்டுக்கு பக்கத்திலேயே செத்துப் போகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக அங்கே செயில்வே மேம்பாலத்தை அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

அடுத்து, ஊரகத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் எல்லோரும் கிராம சாஜ்யம் ஏற்பட வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அதுபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பராயன் கூட ஒன்றைச் சொன்னார். கர்நாடக மாநிலத்தில் கிராம சாஜ்யம் ஏற்பட முழு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல தமிழகத் திலேயும் கிராம சாஜ்யம் ஏற்படக் கூடிய அளவிலே உள்ளாட்சித் துறைக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இருக்கிற அதிகாரத்தையும் பறிக்கின்ற நிலைமை கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமங்களில் உண்மையிலேயே கிராம சாஜ்யம் ஏற்பட வேண்டும். கர்நாடகத்தில் அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டு கிராமங்கள் கிராம சாஜ்யங்களாக விளங்குகின்றன. இங்கேயும் கிராமங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுப்பதோடு, அதிகத் தொகை ஒதுக்கீடு செய்து, கர்நாடகத்தில் செய்திருப்பதைப்போல செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஊரகத்தொழில் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அங்கே சாலைகள் போடப்படவில்லை; போடப்பட்ட சாலைகளும் சரியான முறையில் போடப்படவில்லை. ஊரகத் துறையிலிருந்து எந்த விதமான தொழிலும் கிராமங்களில் நிறைவேற்றப்படவில்லை. 4 இலட்சம் ரூபாய்தான் இதற்கு ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். இதைப் பார்க்கும்போது கிராமங்களைப் பற்றி

1937 நவம்பர் 18] [திரு. எ. எஸ். ச. ஆறுமுகம்]

நீங்கள் கவலைப்படவில்லை என்பது தெரிகிறது. இன்றைக்கு இந்தியாவில் இருக்கிற மக்களில் 85 சதவீதம் பேர் ரொமங்களில் தான் வாழ்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் ஏன் ஊரகத் தொழில்களில் கவனம் செலுத்தவில்லை என்பது தெரியவில்லை. இனி மேலாவது உரிய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கர்நாடகத்தில் இருப்பதைப்போல இங்கேயும் உள்ளாட்சிகளுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடிநீர் பிரச்சினை இருக்கிறது. குடிநீருக்காக 25 கோடி ரூபாய் செலவிட்டிருக்கிறீர்கள். அதுவும் எப்படி செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் வறட்சி வந்தவுடன் லாரி மூலம் தண்ணீர் சப்ளை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. லாரிகள் மூலம் எப்படித் தண்ணீர் வந்தது? அதைச் சொல்வதற்கே ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது. யாரும் வேலைக்குப் போக முடியவில்லை. வேலைக்குப் போகாமல் காத்திருந்து தண்ணீர் பிடிக்க வேண்டி இருந்தது. ஏனென்றால் ஒரு நாள் காலையில் 6 மணிக்குத் தண்ணீர் வரும், ஒரு நாள் 12 மணிக்கு வரும்; ஒரு நாள் மாலை 6 மணிக்கு வரும். இப்படி வந்தால் எப்படி வேலைக்குப் போக முடியும்? தண்ணீர்ப் பிரச்சினையினால் தாய்மார்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டார்கள். லாரிகள் மூலமாகத் தண்ணீர் சப்ளை செய்ததில் பல பிரச்சினைகள் வந்தன, சொல்வதற்கு நேரமில்லை.

கடைசியாக கிருஷ்ணா நதி தண்ணீர்த் திட்டம். ஏறத்தாழ 49 கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இன்னும் அதுபற்றி பேச்சு மூச்சு கூட இல்லை. சென்னை மாநகர மக்களுடைய குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டு, முடிக்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறையிலே ஒன்றும் நடக்கவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு பொதுவான குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டில் முதன் முதலாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் தாளடி பயிர் விதைக்கப்பட்டு, நல்லமுறையில் வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. தண்ணீர் விடப்பட்டிருக்கிறது; விவசாயிகள் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்

[திரு. க. இராசாராம்]

[1987 நவம்பர் 18]

கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இருக்கிற அந்த மாவட்டத்தில் கூட நல்ல மழை பெய்து எல்லாக் கண்மாய்களும் நிரம்பி, விவசாய வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஒரு வேளை அதிகமாக நடக்கவில்லை என்று குறிப்பிடுகிறார்களா என்பது தெரியவில்லை.

அதோடு மானாவாரி சாகுபடிக்கு என்று எல்லா வங்கிகளிலும் 500 ரூபாய், 600 ரூபாய் கடன் தந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும், ஏறத்தாழ 4.25 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உரமும் பூச்சிக் கொல்லி மருந்தும் கொடுத்திருக்கிறோம். அதற்கு மத்திய அரசின் உதவியைப் பெற்றிருக்கிறோம். வேளாண்மைத் துறையில் இதைவிட என்ன செய்ய முடியும் என்று அவர்கள் எதிர் பார்க்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை.

மேலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கர்நாடகம், கர்நாடகம் என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே என்ன நடக்கிறது என்று எனக்கும் தெரியும். குடிநீர்ப் பிரச்சினை அதிகமாக இல்லை. கிராமப்புறங்களிலும் சரி, மற்ற இடங்களிலும் சரி, தாய்மார்கள் குடிநீருக்காக அலையக்கூடாது என்று சொல்லி தமிழ்நாட்டில் ஏராளமான குழாய்கள் போட்டிருக்கிறோம்.

திரு. எஸ். வேணுகோபால்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் துணைமாளியக் கோரிக்கைகள் பற்றிய மசோதாக்கள் மீது பேச வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கிற பிரச்சினைகளைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், குறிப்பாக மாநகராட்சிகளைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், எனக்கு முன்னாலே பேசியவர்கள் பல பிரச்சினைகளைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். கார்ப்பிடரேஷன்களில் பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. போதாத சூறைக்கு தற்போது மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தனியாக ஒரு 'பில்' கூட கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அறிவிப்பைப் பார்க்கும்போது சென்னை மாநகர மக்களும், கோவை மாநகர மக்களும், மதுரை மாநகர மக்களும் மிகவும் துன்பத்திற்கு ஆளாவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1987 நவம்பர் 18] [திரு. எஸ். வேணுகோபால்]

காரணம் என்னவென்றால் இப்போதே இந்த மூன்று மாநகரங்களிலும் இருக்கிற மக்கள் வீட்டுவரி பிரச்சினையில் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். வீட்டுவரி நிர்ணயிக்க வருகிற அசச்சர்களுக்கு அதிகமாக கையூட்டு கொடுத்தால்தான் வரியை குறைத்து நிர்ணயிக்கிறார்கள். பெயரை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் கூட கையூட்டு கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இன்னும் வரியை உயர்த்தினால் ஏழை எளிய மக்கள், சாதாரண மக்கள், நடுத்தர மக்கள்தான் அதிகமாகப் பாதிக்கப் படுவார்கள். வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் வாடகைக்கு இருப்பவர்கள் தலையிலேதான் அதைச் சுமத்துவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. மூன்று மாநகர மன்றங்களுக்கும் இன்னும் தேர்தல் நடத்தவில்லை. தேர்தலை நடத்த வேண்டும், தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். நாம் தோழமைக் கட்சிகள் என்பதால் அந்த உணர்வோடு சொல்கிறேன்; தயவுசெய்து தவறாக நினைக்க வேண்டாம். இந்தக் காரணத்தினால் அவை நம்முடைய கைக்கு வரமுடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏனென்று சொன்னால் நகரத்தின் பிரச்சினைகள் பெருகிக் கொண்டே இருக்கின்றன. பன்னேறு பிரச்சினைகளால் மக்கள் துன்பப்படுகிறார்கள். அதோடு வீட்டுவரி உயர்வு பிரச்சினையும் வரப்போகிறது. சட்டத்தின் விதிகளைப் பார்க்கும்போது பல கட்டுப்பாடுகளை எல்லாம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அட்டை போட வேண்டும்; கையெழுத்துப் போட வேண்டும்; வாடகைக்கு இருப்பவரும் கையெழுத்துப் போட வேண்டும் என்றெல்லாம் இருந்தாலும் வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் இந்த வரி உயர்வை வாடகைக்கு இருப்பவர்கள் தலைமேல்தான் சுமத்துவார்கள் என்பதை அரசாங்கம் மறந்துவிடக் கூடாது. இது ஏழைகளின் அரசு, ஏழைகளைப் பாதுகாக்கிற அரசு என்று பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்கிற காலக் கட்டத்தில் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை உருவாக வேண்டாம் என்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். வேணுகோபால்]

[1937 நவம்பர் 18]

அடுத்து எங்களுடைய தொகுதியில் கொருக்குப்பேட்டை பாலம் ஒன்று இருக்கிறது. திருவொற்றியூர் ரோட்டையும், கொருக்குப்பேட்டை ரோட்டையும் இணைக்கிற ஒரு பாலம் அது. மத்திய சர்க்கார் கட்டிக் கொடுத்து இரண்டு மூன்று ஆண்டுகாலம் ஆகிவிட்டது. ஆனால் மாநில சர்க்கார் அதைக் கண்டு கொள்ளவே இல்லை. அங்கே இருக்கிற பிரச்சினை தீர்க்கப் படவே இல்லை. கேட்டால் சிக்கல் என்று சொல்கிறார்கள். உடனடியாக அப்படிப்பட்ட பாலங்களைக் கட்டி, மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்குப் பயன்படக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தண்ணீர் பிரச்சினை சென்னையிலே தீர்ந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே நன்றாகச் செய்தார்கள். நாங்களும் சட்டமன்றத்திலே பாராட்டினோம்; வாரியத் தலைவர் திரு. ஜேப்பியார் அவர்களைப் பாராட்டினோம். 15 ஆம் தேதிக்குப் பிறகு மழை வந்துவிட்ட காரணத்தாலே பல இடங்களில் தண்ணீர் விடப்படவில்லை என்று சொல்கிற புகார் வந்திருக்கிறது. டேங்குகள் காலியாக இருக்கின்றன. தண்ணீர் ஊற்றப்படவில்லை. தண்ணீர் வண்டிகளில் கொண்டுவரப்படவில்லை. ஏன் என்று கேட்டால் ப்ரஷ்ஷர் அதிகமாக்கியிருக்கிறோம், அதனால் தண்ணீர் ஊற்று வதை நிறுத்தி விட்டோம் என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். இதனை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து ஆவன செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். தண்ணீர் வரவில்லை, தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமையில் மக்கள் குரல்வளை வெளும்பி, உள்ளங்கள் கொதித்து எழுந்து மக்களே சாடுகிற கட்டத்திற்கு ஆளாகிவிடுவார்கள் என்று இந்தக் காலகட்டத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து இருக்கிற பிரச்சினை ஊகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திலே இருக்கின்ற கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைக் கடைகளில் கலப்படம் அதிகமாக்கப்பட்டிருப்பதால் ஏழை எளிய மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். * * என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. (குறுக்கீடு)

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1987 நவம்பர் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நியாய விலைக் கடைகள் எல்லாவற்றிலும் * * என்று சொல்வது சரியல்ல. எந்தக் கடை என்று சொன்னால் அமைச்சர் அதுகுறித்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். எனவே பொது வாகச் சொல்வது சரியல்ல. எந்தக் கடை என்று ஸ்பெசிஃபிக் காக எழுதிக்கொடுங்கள். நீங்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால் தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லாக் கடைகளும் என்று வந்துவிடும். ஆகவே அந்த வார்த்தைகள் அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படு கின்றன.

திரு. எஸ். வேணுகோபால்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் கொடுத்திருக்கின்ற கருத்துக்கு நன்றி. நான் சொல்வது சென்னை மாநகரத்திலே குறிப்பாக வடசென்னையில் வண்ணாரப்பேட்டை சுட்டுறவு பண்பு சதாலைக் கடைகளை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே கார்டுகள் அதிகமாகி விட்டன. அதாவது சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் எடுத்துக் கொண்டபின் கார்டுகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்பட்டு விட்டன. ஒரு கடைக்கு 1,000 கார்டுகள், 1,500 கார்டுகள் என்று அதிகமாக்கப்பட்டுவிட்ட காரணத்தால் மக்கள் அவதிப்படு கிறார்கள். காலையிலே கடைக்கும் போகிற தாய்ப்பார்கள் மாலையில், வேலைக்குச் சென்ற கணவன் திருப்பி வருகிற வரையில் வீடு வந்து சேரவில்லை. கணவன் வந்து மனைவியை எங்கே காணோம் என்று கேட்டால் மனைவி ரேஷன் கடையிலே நிற்கிறாள். மனைவி மட்டுமா நிற்கிறாள்? மனைவி ஒரு இடத் தில் நிற்கிறாள். மகன் ஒரு இடத்தில் நிற்கிறான். தந்தை ஒரு இடத்தில் நிற்கிறான். இப்படி பகிர்ந்து நிற்பது சிரமங்களை ஏற்படுத்தி நமது அரசுக்குக் கெட்ட பெயரை உருவாக்கிவிடும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் இங்கே சொல்லியாகவேண்டும். முன்பு மாண்புமிகு சுட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்களிடத் திலே ஒரு புகார் கொடுத்தோம். உடனடியாக அவர்கள் 5 பேர் மீது நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். அவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. எஸ். வேணுகோபால்]

[1987 நவம்பர் 18]

கப்பட்டதே தவிர, பிறகு மறுபடியும் அவர்கள் வேலைக்குச் சேர்ந்துவிட்டார்கள். அங்கே பாமாயிலில் கலப்படம், அரிசியில் கலப்படம், எடைக் குறைவு என்று இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் தினந்தோறும் ஏற்படுவது இந்த அரசுக்குக் கெட்டபெயரை உருவாக்கிவிடும். நான்குட 19—10—1987-லே உண்ணாவிரதம் இருந்தேன். அவ்வாறு உண்ணாவிரதம் இருந்தது அதிகாரிகள் செய்த தவறைக் கண்டிச்சு வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். நடைமுறையில் அதிகாரிகள் கவனிக்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள் தவிர, நடைமுறையில் அவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? மக்களின் குறை தீர்ந்திடவில்லை. இந்த அரசு ஏழை எளியவர்கள் பொருட்களை வாங்குகிற உணவுப் பங்கீட்டுக் கடைகளில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அதிகாரிகள் போய்ச் சோதனை செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு சோதனை செய்து—உள்ளே பல கடைகளில் ஆட்கள் இருக்கிறார்கள்—குறிப்பிட்ட சம்பவங்கள் குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்து வண்ணாசப்பேட்டை கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அமுதிய வெங்காயத்தையும், உருளைச்சிமங்கையும் போடுகிறார்கள். வாங்கியே தீரவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். என்னுடைய கார்டு போகிறது. அவர்கள் அதற்கு அவ்வாறு கூறுகிறார்கள். நான் எனக்காகச் சொல்லவில்லை. மக்களின் பொதுநலனுக்காகச் சொல்கிறேன். போட்டே திருவேள் என்கிறார்கள். எத்தனை அதிகாரிகள் சொன்னாலும் சரி, ஏ.சி., சொன்னாலும், டி.சி., சொன்னாலும். அங்கே கூட்டுறவுப் பண்டகசாலையிலே இருக்கின்ற நிர்வாகிகள் கேட்க மறுக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன பொருள்? அரசு இதற்கு ஒத்துழைக்கிறதா என்றால் இல்லை, ஆனால் மேலே இருக்கிற அதிகாரிகள் ஒத்துழைக்கிற காரணத்தால் அரசுக்குக் கெட்ட பெயர் வரும் என்பதால் தயவு கூர்ந்து இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கூறி வாய்ப்பு தந்ததற்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1987 நவம்பர் 18]

(பிற்பகல் 12-10)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1987-88 ஆம் ஆண்டு முதல் துணை மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது கொண்டு வரப் பட்ட நிதி ஒதுக்கீடு சட்டமுன்வடிவின் மீது மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக துணை மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது விவாதத்தில் பேசியதற்குப் பிறகு, பொதுவாக நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவிலே சாதாரணமாகப் பேசுவதில்லை; விவாதமும் நடைபெறுவதில்லை. சாதாரண மாக அப்படியே நீதி ஒதுக்கீட்டை ஏற்றுக்கொள்வதுதான் நடைமுறையாகவும் இருந்து வந்திருக்கிறது. அப்படியே இருந் தாலும்கூட இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவரவர்கள் கருத்துக்களை மன்றத்திலே எடுத்து வைக்க வேண்டும் என்கிற ஆர்வத்தின் காரணமாகப் பொது விவாதத்தின் பேரது எடுத்து வைக்க வேண்டிய கருத்துக்களையும், மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது எடுத்து வைக்க வேண்டிய கருத்துக்களையும், இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கைகளிலே, ஒதுக்கீடு செய்யாவிட்டாலும் கூட, அந்தத் தலைப்பின் கீழ் எடுத்து வைக்கலாம் என்ற அளவுக்குப் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அவைகள் எல்லாம் கவனிக்கப்பட வேண்டியவைகள் அல்ல என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்லி அதற்கு உடவடியாகப் பரிசாரம் காண இயலுமா என்பதுதான் கேள்வி. ஆக அந்த வகையிலே உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்கள் ஒரு பொது விவாதமாக வும், பொதுத்தன்மை கொண்டதாகவும் அமைந்திருக்கிற காரணத்தால், அந்தக் கருத்துக்கள் அத்தனைக்கும் பல்வேறு நுணுக்கமான தன்மைகளில் பதிவை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் முன்கூட்டியே அந்தந்தத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் அதனுடைய அடிப்படைத் தன்மைகள் மற்றவைகளை எல்லாம் கூர்ந்து ஆராய்ந்து அறிந்து எடுத்துச் சொன்னதற்குப் பிறகு தான், அவைகளை இங்கே எடுத்துச் சொல்ல முடியும். ஆக அந்த வகையிலே இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கை இங்கே எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். 252 கோடியே 42 லட்சம் ரூபாய்க்கு துணை மானியக்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1987 நவம்பர் 18]

கோரிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கான விவரங்களை எல்லாம் நான் எடுத்துச் சொன்னேன். பொது வடிவ-செலவுத் திட்டத்தில் 1987-88 க்கு ரூ. 3,782 கோடிக்கு கொடுத்த தற்குப் பிறகு கூடுதலாகச் செலவு ஆக வேண்டிய நிலைமைகள் என்ன ஏற்பட்டன என்பதற்கான காரண காரியங்களை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வறட்சியின் காரணமாக நாம் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதன் காரணமாகவும், புதிய தல வாழ்வுத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதன் காரணமாகவும் மின்சார வாரியத்திற்கு என்று ஏற்படுகிற இழப்புகளை ஈடுகட்டவும் புதிய திட்டங்கள் சிலவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டிய இன்றியமையாத நிலைமை ஏற்பட்டதன் காரணமாகவும், நுகர் பொருள் வானிபக் கழகத் திற்கு நாம் ஈடு கட்ட வேண்டிய அளவுக்குப் பொருள்கள் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதன் காரணமாகவும், பல்கலைக் கழகத்தினுடைய நடப்புகளுக்கு அதிகமான அளவுக்கு தொகை ஒதுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதன் காரணமாகவும், நியாய விலைக் கடைகளைக் காப்பாற்றுவதற்கும் அவற்றைச் சரிப்படுத்துவதற்கும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டிய தன் காரணமாகவும், மருத்துவமனைகளுக்காக 7 அடுக்கு மாடிகள் கொண்ட கட்டிடம் கட்ட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதாலும், தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்திற்குக் குடியிருப்பு களுக்காக ஒதுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதாலும் இந்தச் சட்டமுன்வடிவு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அது பற்றிய குறிப்புகள் எல்லாம் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. என்றாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலபேர் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்தி குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லுகிற அளவுக்கு சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் ஆதாரம் இல்லாமல் வீசி எறியப்படுபவைகள் எல்லாம் என்றைக்கும் வீழ்ந்தேதான் தீரும், நியாயத்தின் அடிப்படையில் எடுத்து வைக்கப்படுபவைகள்தான் நிலைபெற்று நிற்கும் என்பதையும் கருத்தில் கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இனி விவாதத்திலே தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 நவம்பர் 18] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

முறைகேடுகள் இருக்கக்கூடும். ஆங்காங்கு சிலபல குற்றங்கள் நிகழக் கூடும். இருக்கிற சில குறைகளையும், குற்றங்களையும் எடுத்து ஒட்டு மொத்தமாக இதுதான் மொத்த உருவம் என்று வைத்துவிடுவோமேயானால், அது மொத்த உருவமாக ஏற்படுகின்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தாது. ஆக எதுவுமே நடைபெறவில்லை, எந்தத் துறையும் நடைபெறவில்லை, இந்த அரசே செயலற்று விட்டதா, அரசே நடக்கிறதா இல்லையா என்று கேள்விகள் கேட்பார்களேயானால், சாதாரணமாக அறிந்த, தெரிந்த, புரிந்த, பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள் அப்படிப்பட்ட கேள்விகளைக் கேட்க மாட்டார்கள் என்றுதான் படித்தவர்கள் உலகமும் அறிந்தவர்கள் உலகமும் எண்ணக்கூடும். உள்ளபடியே சிறந்த பல நிலைமைகளை ஆராயும்போது அங்கே ஒரு சில குறைபாடுகள் இருக்கக் கூடும். பல கோடிக்கணக்கான மக்களுடைய பொறுப்பினுடைய அடிப்படையில் நிகழ்கிற நிர்வாகத்திலே சில இடங்களில் சிலபல குறைபாடுகள் ஏற்படக் கூடும். குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டிய பொறுப்பு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அமைந்திருக்கிறது. அப்படிச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டதன் மூலம் அந்தக் குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு அரசுக்கும் வழி வகை ஏற்படுகிறது. குற்றங்களைக் களைவதற்கும் அரசுக்கு வழிவகை ஏற்படுகிறது.

இங்கே பல்வேறு தன்மைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் பேசுகிறபோது தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகளை எடுத்துப் பேசினார்கள். மற்றவர்களும் பேசினார்கள். அதிலே இருக்கிற பல்வேறு சங்கடங்களைப் பொறுத்தவரையில், தொழிற்சாலைகள் மற்றவைகளை மத்திய அரசும், மாநில அரசும் முழுப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. தொழிற்சாலைகளுக்கு லைசென்ஸ் வழங்குவது, அதிலே ஆதிக்கம் செலுத்துவது, கன்ட்ரோல் வைத்துக் கொள்வது, நூல் விலை, பஞ்சு விலை ஆகியவற்றை நிர்ணயிப்பது, அதற்குக் கடன் கொடுக்கிற வங்கிகள் அதனுடைய ஆதிக்க மெல்லாம் மத்திய அரசின் கீழ் இருக்கிறது.

காலையில் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்ததைப்போல பிணக்குகள் என்று ஆரம்பித்ததற்குப் பிறகு மாநில அரசு சட்டம் ஒழுங்கை நிலை நாட்டுகிற நிலை வருகிறபோது கூப்பிட்டு வைத்துப்பேசு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 நவம்பர் 18]

இருசாராரையும் சமாதானப்படுத்தி ஒரு அமைதி நிலை ஏற்படுத்துகிற கட்டம் வருகிறபோது, ஆலை அதிபர்கள் சார்பிலோ அல்லது தொழிலாளர்கள் சார்பிலோ ஒரு பிரச்சினை ஏற்பட்டு முற்றிவிட்டதற்குப் பிறகு, பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைப்பது என்ற நிலை வருகிறபோது சிலபல சங்கடங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இருக்கிற சட்டத்தின் அடிப்படையில் பார்க்கிறபோது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்ததைப் போல தீர்த்து வைக்க முடியாத அளவிற்கு சிலபல சட்டங்களும் மற்றவைகளும் கூட இருக்கின்றன. இவற்றைப் பொறுத்தவரையில், தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய அத்தனை உரிமைகளும் கிடைக்க வேண்டுமென்பதைத்தான் இந்த அரசு விரும்புகிறது என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். தொழிலாளர் தலத் துறையின் மானியக் கோரிக்கை வருகிறபோது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விரிவாக எடுத்துச் சொல்வார்கள். இந்த அவையிலே பல தடவை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுடைய நலன் பற்றி இயற்றப்பட்ட பலவேறு சட்டங்களின் இயல்புகள் அவைத்தையும் பலதடவை விவாதித்து இருக்கிறோம். அதனுடைய தன்மைகளை எல்லாம் விவாதித்து இருக்கிறோம். அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துகிறபோது கூடுமானவரையில் நன்றாக இருக்கவேண்டும். இந்தியாவின் பல்வேறு மாநிலங்களில் பெரிய பெரிய ஆலைகள் மூடப்பட வேண்டிய சூழ்நிலையில் அல்லது மூடப்பட்ட சூழ்நிலையில் இருக்கின்றன. குஜராத், மகாராஷ்டிரம், வங்காளம், டெல்லி இப்படி வேறு பல மாநிலங்களில்கூட இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. இங்கே அப்படிப்பட்ட நிலை வருகிறபோது மாநில அரசு கூப்பிட்டு வைத்துப் பேசுகிறது. சில மாதங்களுக்கு இந்தப் பொறுப்பை வைத்துக்கொண்டு இருந்தபோது நான் அறிவேன். மாநில அரசு இயன்ற உதவிகளைச் செய்ய முடியும். 5, 6 மாதங்களுக்கு விற்பனை வரியை வசூலிக்காத அளவிற்கு அந்த ஆலையை நடத்துகிற அளவிற்கு வாய்ப்புக் கொடுக்க முடியும். மின்னெட்டு ஏற்படாத வண்ணம் பார்த்து அதன்மூலம் அந்த ஆலையை உயிர்ப்பிக்க முடியுமென்றால் அந்த உதவியைச் செய்ய முடியும். அல்லது அந்த ஆலையைத் தொடர்ந்து நடத்த முடியுமென்கிற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு அதற்கு உத்தரவாதத்தைத் தருகிற சூழ்நிலையில் வங்கிகளுக்கு ஒரு

1937 நவம்பர் 18]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கோடி அல்லது அரை கோடி அல்லது 30 லட்சம் அல்லது 20 லட்சம் என்று வருகிறபோது கேரண்டி, உத்திரவாதம் நாங்கள் தர முடியுமென்ற அளவிற்கு இந்த வசதிகளைத்தான் மாநில அரசு செய்ய முடியும். அப்படிச் செய்கிறபோது சிலபல நேரங்களில் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய ஒத்துழைப்பைத் தருகிறார்கள்.

கோயம்புத்தூரைப் பொறுத்தவரையில் கேள்விப்படுகிறேன், தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதற்குப் பதிலாக சில இடங்களில் 3 ஷிப்டை 4 ஷிப்ட்டாகக் கூட சில மாதங்களுக்கு வைக்க ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி வைத்தும் கூட அவர்கள் சொல்வதைப்போல பிடிவாதமாக சிலபேர் புதிய ஆலைகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, பழைய ஆலை என்னவானாலும் சரி, அது தங்களுக்கு நஷ்டமல்ல, தங்களுடைய கைப் பொறுப்பல்ல, யாருக்கோ வருகிற நஷ்டமென்று இருப்பதைத் தடுப்பதற்கு இப்போது சட்ட திட்டங்கள் இல்லை.

அப்படிச் சொல்கிறபோது, குறிப்பாக மேட்டூரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதுபற்றி கூப்பிட்டு வைத்துப் பேசுகிறபோது, பாங்குகள் எல்லாம் சொல்கிறபோது 7½ கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கடன் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதை ஏற்று நடத்துவதற்கு முடியுமா என்றால் அது வயபிளாக இல்லையென்று நம்முடைய அதிகாரிகளும் மற்றவர்களும் சொல்கிறார்கள். அரசு ஏற்று நடத்தினால் மக்களுடைய விரிப்பணம் 7½ கோடி ரூபாயைக் கொண்டு போய்ப் போட முடியுமா என்று தயக்கம் ஏற்படுகிறபோது, நடத்த முடியாத அளவிற்கு ஏற்பட்டு விடுகிறது. இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் எல்லாம் இருந்தாலும் சிலபல ஆலைகளை ஏற்று நடத்த முடிந்தது. சிலபல ஆலைகளை ஏற்று நடத்த முடியாத நிலை வந்தபோது. நாள் ஏற ஏற, காலம் கடக்க கடக்க அதனுடைய வலிவு அதிகமாகி நடத்த முடியாத தன்மை மேலும் ஓங்குவதற்கு இல்லாமல் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளைப் பரிசீலித்து மத்திய அரசைக் கேட்கிறபோது மத்திய அரசு திட்டவட்டமாக ஒரு கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து விட்டது. எந்த ஒரு ஆலையை யும் இனிமேல் மத்திய அரசு ஏற்று நடத்துவதில்லையென்ற முடிவுக்கு வந்த பின்னால் மாநில அரசு அதற்குப் போடுகிற

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1987 நவம்பர் 18]

பணத்தை ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாங்கள் ஒதுக்குகிற பணத்திலிருந்து அதைக் கழித்துக்கொள்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதை நம்முடைய தலையிலே கட்டி, நம்முடைய பணத்தையே அதற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட இக்கட்டான சூழ்நிலைகள் வருகின்றன. அதைத்தான் தொழிலாளர் நல அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே கலந்துகொள்கிறபோது, நம்முடைய தொழிலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசிடத்திலே இப்படிப்பட்ட சங்கடங்களை எல்லாம் எடுத்து வைத்து இதற்கு ஒரு பரிகாரம் காணவேண்டும் என்று வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தச் சங்கடங்கள் எல்லாம் நீங்கி, எப்படியேனும் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்வு மங்காத அளவிற்கு, அவர்களுடைய வாழ்க்கை தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்ற காரணத்தினாலேதான், பல்வேறு தன்மைகளைக் கொண்டு, இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

(பிற்பகல் 12-20)

கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். கூடுமான வரையில் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்து வருகிறோம். 15 வட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த துணை மானியக் கோரிக்கையில் இவ்வளவுதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்காக எடுத்து வருகிற பல்வேறு நடவடிக்கைகளை நீங்கள் நன்றாகக் காணலாம். அவர்களுக்கு என்று தனிச் சலுகை தரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் 10 கோடி ஒதுக்கப்பட்டு, வேஷ்டி சேலை வாங்கித் தரப்பட்டு இருக்கிறது என்றும் தற்போது தேவைப்படுகின்ற அளவிற்கு அவர்களால் கொடுக்க முடியாத காரணத்தால், அவர்கள் கால அவகாசம் கேட்கிறார்கள் என்றும், இன்னும் 4 மாதங்கள் அவகாசம் கொடுத்தால், மீதியுள்ள 6 கோடி ரூபாய்க்கு நாங்கள் நெய்து தருகிறோம் என்றும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவேதான் இன்னும் 4 அல்லது 5 மாத காலத்திற்கு நிலம் இல்லாத விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேஷ்டி, சேலை கொடுக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நான் நேற்றே குறிப்பிட்டேன். தற்போது நூல் விலை ஏறிவிட்டது; அதனால் சிலபல இடங்

1987 நவம்பர் 18] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

களில் நெசவு இல்லாத நிலைமை இருப்பதன் காரணமாக அவர் களுக்குச் சிலபல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் தேக்கத்தைப் போக்க வேண்டும் என்று நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். மக்களுடைய விருப்பம் அறிந்து, தேவை அறிந்து, 'வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன ஈவான் கண்டாய்' என்பதற்கு இணங்க, அவர்களும் மக்களுடைய தேவையை அறிந்து நெய்து தரவேண்டுமே தவிர, 40 ஆண்டுகளுக்கு, 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்ன நெய்தார்களோ, அதையே இப்போதும் நெய்வதால் தான் தற்போது மார்க்கெட்டிலே தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே இந்த டிசைன்களை எல்லாம் ஊருக்கு ஊர் மாற்றி, மக்களுடைய விருப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு கொண்டு வருகிற அளவிற்குத்தான் தற்போது கோ-ஆப்டெக்ஸ் நிறுவனம் மும்பூர மாக ஈடுபட்டு ஓரளவிற்கு வெற்றியும் பெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. அந்த அளவிற்குச் சலுகைகளை நாம் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம்.

கல்வித்துறையைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். கல்விக்கு நாம் ஏற்கனவே 600 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இப்போது 11 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். என்றாலும் கூட, பரவலான கல்வியை எல்லோருக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்கிறபோது, முழு நிறைவோடு, முழு வசதி வாய்ப்போடு எல்லா இடத்திலேயும் நாம் செய்து முடித்துவிட்டோம் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. இன்னும் 1,500 பள்ளிக்கூடங்களுக்கு கற்கட்டிடமே இல்லாமல் அவைகள் கூரைக் கட்டடத்திலே இயங்கி வரவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒன்று புதிதாக பள்ளிக்கூடங்கள் உற்பத்தியாகாமல் இருக்கவேண்டும், அல்லது இருக்கிற வசதிகள் குறைவாக இருந்தாலும், ஏழை எளியவர்களுடைய குழந்தைகளைக் கட்டாயமாக படிக்க வைக்கவேண்டும் என்கிற இந்த இரண்டு திட்டங்களைப் பார்த்திறபோது—மரத்தடியிலே பல பேர்கள் படித்திருக்கிறார்கள், வசதியற்ற நிலையில் சில பேர்கள் படித்திருக்கிறார்கள் என்கிறபோது—எழுதப் படிக்கத் தெரியாத மக்கள் ஏராளமான பேர்கள் அதிகமாக இருக்கிற நாட்டில், அதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் தரவேண்டும் என்ற காரணத்தாலேதான், வசதிகளை ஏற்படுத்திவிட்டு பள்ளிக்கூடங்களைத் திறப்பதா அல்லது பள்ளிக்கூடங்களை எல்லாம் அமைத்துவிட்டு, வசதிகளைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஏற்படுத்துவதா என்ற பிரச்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 நவம்பர் 18]

சினைகள் வருகிறபோது நாம் இவைகளைப் படிப்படியாகச் செய்து கொண்டு வருகிறோம். மற்ற இலாக்காக்களைவிட கல்வி இலாக்காவிற்குத்தான் நாம் அதிகமாக ஒதுக்கீடு செய்கிறோம். அப்படி ஒதுக்கீடு செய்வதிலேகூட ஆரம்பக் கல்விக்குத்தான் நாம் மிக அதிகமாக ஒதுக்கீடு செய்கிறோம். இந்த ஆரம்பக் கல்விக்கு ஒதுக்கீடு செய்வதும் கிராமப்புற மக்களுக்குத்தான் போகிறது.

அதைப்போல சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பற்றியும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் திட்டத்திற்கு 185 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்கிறோம் என்றாலும், முறையாக, நல்லபடியாக யாருக்குப் போய்ச் சேரவேண்டும் என்று நாம் கருதுகிறோமோ, அவர்களுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டும் என்பதற்கு போது மக்களும் மற்றவர்களும் முழு ஆதரவும் தரவேண்டும் என்று தான் சொல்கிறோம். பொதுமக்களுடைய விழிப்புணர்ச்சியும் ஆதரவும் இல்லாமல் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாது. எனவே பரந்த அளவிலே 63,000 சொச்சம் சமையல் கூடங்களை வைத்து நடத்துகின்ற பணி, கிட்டத்தட்ட 92 லட்சம் குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கின்ற ஒரு பணி, அன்றாடம் நடைபெறுகிற ஒரு பணி, 365 நாட்களும் நடைபெறுகின்ற பணிகள்தான் இவைகள். நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், இதிலே நாணயமானவர்கள், சிறப்பானவர்கள், எப்படி நடப்பார்கள் என்ற ஐயப்பாட்டுக்கு உரியதாக இருக்கும்போது, சிலபல குறைபாடுகள், மற்றவைகள் ஆங்காங்கு இருக்கும்போது, பொதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்பும், பொதுமக்களுடைய ஆதரவும் அதிலே இருக்க வேண்டும். அந்த வகையிலே ஆங்காங்கே இருக்கின்ற ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள், ஊராட்சி மன்ற வார்டு உறுப்பினர்கள்—அவர்களுக்கு எல்லாம் அதிகமாகப் பொறுப்பிருக்கிற காரணத்தால்—அவர்கள் எல்லாம் ஆங்காங்கே இருக்கின்ற சமையல் கூடங்களை, சத்துணவுக் கூடங்களைப் பார்வையிடுகின்ற அளவிற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரங்கள் கொடுத்தால் கூட நன்றாக இருக்கும். எவ்வளவு பேர்கள் வந்தார்கள், எவ்வளவு பேர்களுக்குச் சோறு போட்டார்கள் என்பதை எல்லாம், அரசாங்க அதிகாரிகளுக்குப் பதிலாக இவர்கள் சென்று பார்க்கவும், அங்கே கம்ப்ளெயின்ட் கொடுக்கவும், அங்குள்ள நோட்டுப் புத்தகத்திலே அதை எழுதிவைக்கவுமான ஒரு முறையை ஏற்படுத்தினால் 32 பேர்களுக்குச் சோறு போட்டுவிட்டு, 92 பேர்களுக்கு போட்

1987 நவம்பர் 18] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

டோம் என்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் எல்லாம் வராது. இவைகளை எல்லாம் தினமும் டி.இ.ஓ., சி.ஈ.ஓ., மற்றும் கலெக்டர் அல்லது ஆர்.டி.ஓ. போன்றவர்கள் பார்ப்பது இயலாத ஒன்று. இப்படிப்பட்ட ஏற்பாட்டைச் செய்யலாம் என்று சத்துணவு அமைச்சர் அவர்களிடம்கூட நான் சொல்லி இருக்கிறேன். அதிலே ஆங்காங்கே இருக்கிற பெண்கள், படித்தறிந்த பெண்கள், ஊருக்கு ஊர், வராததிற்கு ஒரு நாளாவது சென்று இந்தச் சத்துணவுக் கூடங்களை மேற்பார்வையிடுவது போன்றவைகளைச் செய்ய வேண்டும். தினமும் அவர்கள் பண்ணவேண்டியதில்லை. அது முடியாது. அல்லது மாதத்திற்கு ஒவ்வொருவர் ஒருநாளும் அல்லது வாரத்திற்கு ஒவ்வொருவர் ஒரு நாளும் என்ற அளவுக்கு முறை வைத்துக் கண்காணிப்பாளர்களுக்கால்கூட நல்லதுதான். நாம் ஒதுக்குகிற பணம் நம்மை விட்டுப் போய்விடுகிறது. அந்த 185 கோடி ரூபாய் யாருக்குப் போய் சேரவேண்டுமோ அவர்களுக்குப் போய் சேர வேண்டும் என்ற வகையில் உதவி செய்வார்களானால் நல்லது.

இந்தத் திட்டத்தைப் பாராட்டிய டாக்டர் மால்கம் ஆதிசேசய்யா அவர்கள்கூட, முதலில் இந்தத் திட்டம் வெற்றி பெறுமா என்று சந்தேகப்பட்டவர் கூட, ரோட்டரி கிளப் மீட்டிங்கில் பேசுகிறபோது நான் முதலில் சந்தேகப்பட்டேன், ஆனால் இதனால் முழுமையான பலன் இருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொண்டேன் என்று புகழ்ந்துள்ளார்கள்.

அது மட்டும் அல்லாமல், 1½ மாத காலத்திற்கு முன்னால் உலக வங்கியினர் இங்கே வந்து மேற்பார்வையிட்டபோதுகூட பிற நாடுகள் இந்தத் திட்டத்தை பின்பற்றவேண்டும் அல்லது வளர்கிற நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் தன்னுடைய எதிர்காலச் சந்ததியினரை மிகச் சிறப்பாக ஆக்குவதற்காக இந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்கூட அவர்களே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இங்கே கொருக்குப்பேட்டை பாலத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தப் பாலத்தை விரைவில் முடிக்கவேண்டும் என்ற அளவுக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆணையிட்டு இருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 நவம்பர் 18]

அடுத்து நியாயவிலைக் கடைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். சிலபல குறைபாடுகளை அவர்கள் என்னிடத்திலே கொடுத்தார்கள். அதை விசாரிக்கும்படி நான் அதிகாரிகளுக்கு எடுத்து தெரிவித்து இருக்கிறேன். நியாய விலைக் கடைகள் கிட்டத்தட்ட 4 மாவட்டங்களிலே நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திலும் மற்ற மாவட்டங்கள் அரைத்திலும் கூட்டுறவுத் துறையிலும் இருந்து கொண்டு வருகிற காரணத்தால்தான் ஏதேனும் ஒரு துறையின் கீழ் வரலாம் என்ற ஒரு முடிவின் அடிப்படையில் கூட்டுறவுத் துறையில் ஏராளமான பண்டகசாலைகள் இருப்பதன் காரணமாகவும், மூவாயிரத்து எண்ணூற்று சில்லரை பண்டகசாலைகளை நடத்துவதன் காரணமாகவும், 16 ஆயிரத்து சில்லரை அங்காடிகளை நடத்துகின்ற வாய்ப்பு இருப்பதாலும் கூட்டுறவுத் துறைக்கு 4,655 கிராம கூட்டுறவு வங்கிகளை வைத்து நடத்துகின்ற வாய்ப்பு, வசதிகள் இருப்பதாலும் கூட்டுறவுத் துறையே ஏற்று நடத்துவது சரியாக இருக்கும். பெரும்பாலான மாவட்டங்களில் கூட்டுறவுத் துறையின் கீழ் இருப்பதால் 4 மாவட்டங்களில் இருப்பதையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று ஒரு கொள்கை முடிவு எடுத்து அதிலே வேலை செய்பவர்களுக்கு கூட ஒரு வாய்ப்பு தந்து அதிலே வேலை பார்த்தாலும் சரி அல்லது கூட்டுறவுத் துறைக்கு மாற விரும்பினாலும் அதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட நூள் கொடுத்து அந்த குறிப்பிட்ட நாளுக்குள் சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்லி, உயர்நீதிமன்றத்திற்குப் போய், உயர்நீதிமன்றமும் சொல்லி, இத்தனை நாளுக்குள் நீங்களே இதிலே இருக்கிறீர்களா, அதிலே இருக்கிறீர்களா என்று சொல்லிவிட வேண்டும் என்ற முறையின் அடிப்படையில்தான் அதுவும் செய்யப்பட்டது. அந்த நியாய விலைக் கடைகளில் ஏற்பட்டு இருக்கிற நிலைமையைப் பற்றி எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகள் களையப்பட வேண்டும். அதன் மீது உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்கான முயற்சிகளையும் அதற்கான தன்மைகளையும் அரசு மேற்கொண்டு வருகிறது. அதுவும் கிட்டத்தட்ட 22 ஆயிரத்து சில்லரை கடைகள் எங்கு பார்த்தாலும் வைத்திருக்கிறோம். அதையும் கண்காணிப்பது என்பதிலே சிரமமும் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு 180 ரூபாய்தான் சம்பளம் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள்

1987 நவம்பர் 18] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

எல்லாம் வருகிறபோது கண்காணிப்பு என்பது மிக சிரமமாகத் தான் இருக்கும். அதற்கும் பொதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் மிக சிறப்பாகவும் அமைய வேண்டும்.

மற்றைய பொதுவாக பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆகவே பொதுத் தன்மைகளைப் பற்றி, பல்வேறு துறைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்துக்களைப் பற்றி அந்த அந்த துறையைச் சேர்ந்த அமைச்சர்கள் அந்தந்த மானியக் கோரிக்கைகள் வரும்போது விரிவாக எடுத்துச் சொல்லுவார்கள். அதை அந்தந்த துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லி இந்த நிதி ஒதுக்கச் சட்டமுன்வடிவுகளை நிறைவேற்றித் தரும்படி இந்தப் பேரவையை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1987 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண். 3) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 55/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2 மற்றும் அட்டவணை ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

[1987 நவம்பர் 18]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு 1987 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண். 3) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 55/1987) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஆ) நிதி ஒதுக்க (எண் 4) சட்ட முன்வடிவு, 1987.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“தமிழ்நாடு 1987 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண். 4) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 61/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

(பிற்பகல் 12-30)

பிரிவுகள் 2, 3 மற்றும் அட்டவணை ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு 1987 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண். 4) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 61/1987) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

* 17-11-1987 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.